

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 28 november 2010 • jaargang 37 • nummer 09 • 2010-2011 • www.veto.be

CHEMIE DOET HET VEILIG

Naar aanleiding van een incident in het departement Chemie heeft de groep Wetenschap & Technologie tezamen met de Academische Raad besloten een stuurgroep op te richten. Die stuurgroep moet zich onder andere bezighouden met het veiligheidsbeleid en procedures binnen het departement.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

“Er zijn eigenlijk drie aanleidingen voor het oprichten van de stuurgroep,” vertelt Karen Maex, vicerector van de groep Wetenschap & Technologie. “Ten eerste baseren we ons op een intern rapport van de dienst Veiligheid Gezondheid Milieu (VGM) die het departement heeft geïnspecteerd, zoals standaard de procedure is. Daarnaast is het nodig dat we naar de toekomst toe ons voorbereiden op de nieuw op te richten gemeenschappelijke *core facility* waar het hoogstaand wetenschappelijk onderzoek in de toekomst zal samengebracht worden. Een laatste aanleiding was een incident dat zich vorige zomer heeft voorgedaan in het departement Chemie.”

Het genoemde incident had een aardig prijskaartje, ruwe schattingen hebben het over meer dan één miljoen euro schade. Maex: “Een echte schatting hebben we nog niet, maar het gaat wel degelijk om het verlies van erg kostbaar hoogtechnologisch materiaal. Het belangrijkste voor ons is echter dat er geen slachtoffers zijn gevallen. Wel betreuren we de wetenschappelijke achterstand die we door het incident hebben opgelopen. Om die achterstand te minimaliseren hebben we zo snel mogelijk actie ondernomen en geïnvesteed in het getroffen departement.”

Concreet ging het om een slechte afzui- ging van een bijzonder bijtende stof. Hoofdoorzaak van het incident was een pro-

ductiefout waardoor een trekkast niet normaal functioneerde. “Een factor die buiten ons om ligt dus,” verduidelijkt Maex. “Een nieuw veiligheidsbeleid moet ervoor zorgen dat we zo goed mogelijk kunnen inspelen op dergelijke gebeurtenissen en de gevolgen kunnen beperken. Incidenten volledig uitsluiten kan je op geen enkele manier doen.”

STUURGROEP

De stuurgroep die werd opgericht zal zich echter niet enkel bezighouden met pure implementatie van het veiligheidsbeleid. Maex: “We willen ten eerste de hiërarchische structuur in de procedures verder professionaliseren om zo tot een beter veiligheidsbeleid te komen, maar we richten ons ook op een betere veiligheidscultuur. Die begint al bijvoorbeeld bij het regelen van het onthaal van nieuwe studenten en professoren.”

Daarnaast ligt de focus ook niet uitsluitend op het Departement Chemie. “Als je kijkt naar de samenstelling van de stuurgroep, merk je op dat er ook leden uit de groep Biomedische Wetenschap betrokken zijn. Uiteraard heeft deze groep nauw verband met het Departement Chemie, maar het is de bedoeling om ook in de andere groepen het veiligheidsbeleid te verbete-

SOPHIE VERREKEN

ren. Deze werkgroep is feitelijk een piloot- project voor de hele K.U.Leuven waarin alle actoren meespelen. Dus zowel de dienst VGM, de technische diensten, de faculteit als het departement. Door andere departementen en groepen te betrekken zorgen we voor uitwisseling en opbouw van expertise,” besluit Maex.

Helpt een vulkaan de aarde om zeep?

Vergeet de Taliban. De mensheid heeft andere katjes te geselen. Eyjafjallajökull legde het luchtverkeer veertien dagen plat. Zijn grote broers kunnen veel ergere stoten uithalen. Jaren zonder zomer en het uitsterven van de mensheid staan mogelijk op de agenda. Professor Manuel Sintubin waarschuwt u. Onthou zijn woorden als uw leven u dierbaar is.

(GJ)

INTERVIEW, P. 6

Nieuwe plaat De Jeugd van Tegenwoordig

Willy Wartaal, Vièze Fur en P. Fabergé breien met De lachende derde een geslaagd vervolg aan hun succesverhaal. Tussen het dansen door mochten wij een babbeltje slaan met het triumviraat. Alles wat u niet wil weten over de stoelgang en het seksuele leven van de heren.

(GJ)

INTERVIEW, P. 11

BEELD

Wij zijn minnaars, geen vechtersbazen. De *soldiers of love* zullen ons nooit kunnen rekruteren, zelfs als ze ons meteen de rang van officier beloven. Kletsmajoor is geen officiële functie, zeker?

Daarnaast zijn wij luilakken. Tammer dan een tapijt op valium. Er zijn gletsjers die zich sneller verplaatsen dan wij. Logischerwijs gebruiken wij kussens om onder ons hoofd te leggen tijdens het dutten.

Er zijn echter ook mensen die kussens als wapen hanteren in naam van België. Dinsdag verzamelden die types op het Ladeuzeplein om elkaar zachtjes de kop in te slaan. Michiel Feys legde alles vast voor zijn nageslacht. Blader snel door naar pagina 9

(GJ)

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert:
FFWD Live
Zie p. 13

GEBUisd? (8) | Filip Abraham

Wie heeft het bestuur van onze universiteit in handen? Op wie moet er gevloekt worden wanneer het misloopt? In tien delen evalueert Veto de leden én het beleid van het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu), het kloppend hart van onze alma mater. Deze week staan vicerector Filip Abraham en zijn groep Humane Wetenschappen (HW) op het menu.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Filip Abraham beschouwt zijn groep een beetje als de Europese Unie. “Je zou de faculteiten kunnen vergelijken met de lidstaten en het groepsniveau met de Europese instellingen. Ik heb jarenlang de cursus Europese Integratie gegeven en daar heb ik voor een groot deel de inspiratie voor mijn beleid gehaald. De principes die ik hanteer zijn niet mijn eigen uitvindingen, ik ben tenslotte geen *rocket scientist*.”

Die vergelijking met de Europese Unie is zelfs hanteerbaar om de pijnpunten en de voordelen van het beleid van de vicerector te onderzoeken. Net zoals de Europese instellingen is vicerector Abraham immers ook niet de eerste van de klas als het over communicatiestrategie gaat. “Dat heeft te maken met mijn aard. Ik hou me bewust nogal op de achtergrond. Volgens mijn visie is een goede bestuurder iemand die je niet ziet. Ik doe mijn eigen ding, maar zelf doorcommuniceren naar de brede lagen van de groep HW doe ik niet en dat zal de volgende twee jaar niet veranderen. De faculteiten doen die communicatie gelukkig wel, maar

vanuit het groepsniveau zal die communicatie er niet echt zijn.”

VERDEDIGER

Het beleid van de vicerector is zeer resultaatgericht. Het gaat niet zozeer om de zichtbaarheid van het beleid, maar wel om de resultaten die worden geboekt. “Als je het met voetbal vergelijkt ben ik een verdediger en geen spits. Ik werk opbouwend en laat anderen de bal wel binnentrappen.” Dat onder de studenten veel decanen van de groep HW bekender zijn dan de vicerector zelf, hoeft dan ook niet te verbazen. Daarnaast geeft Abraham ook toe dat hij niet altijd even kort op de bal speelt met zijn beleid. “Ik ben daar eerlijk in, ik pak de zaken ook liever rustig aan. Er is geen haast bij.”

Wat wel in het voordeel spreekt van de vicerector is de manier waarop hij de faculteiten van HW, die erg gesteld zijn op hun autonomie, heeft proberen te verzoenen met elkaar. “Toen ik zes jaar geleden onder Marc Vervenne begon aan mijn beleid moest de groep HW nog volledig op de kaart gezet worden. Momenteel is er een uitstekende verhouding met de faculteiten en daar heb ik toch minstens enige rol in gespeeld.”

FREDERIK HERRIGODS

LABO

“Ik werk volgens het model van de subsidiariteit. Dat wil zeggen dat we alleen dat bespreken op het groepsniveau wat faculteitoverschrijdend is, of anderszijds, wanneer iets een bevoegdheid is van de faculteiten, maar efficiënter op groepsniveau zou kunnen gebeuren. Ik merk dat veel beslissingen nu vlotter gaan dan toen ik zelf decaan was en zulke dingen nog op universiteitsbreed niveau besproken moesten worden,” aldus de vicerector.

Desondanks gebeurt het toch dat faculteiten dwars blijven liggen. Abraham: “In dat geval probeer ik de decaan te overtuigen in persoonlijke gesprekken, ik zal nooit beginnen te schreeuwen, want ook dat

ligt niet in mijn aard. Tenslotte gaat er ook een soort zelfcorrigerende werking uit van het groepsbestuur. Wanneer één faculteit een mening heeft die tegen de lijn van de meerderheid ingaat, komt die onder invloed van de andere decanen vaak

dossier veel moeilijker zijn geweest.”

“Het bibliotheekbeheer is ook iets dat zeer eigen is aan onze groep. Wij zijn erg decentraal georganiseerd terwijl de andere groepen met grote centrale bibliotheken werken. Voor ons is dat echter niet

“Ik ben geen rocket scientist”

terug op haar mening.”

Concrete punten waarop de vicerector werkt zijn onder andere het leercentrum Agora, een ruimte waar studenten kunnen blokken. Tegen 2012 zou deze studeerruimte klaar moeten zijn. Abraham: “Dit dossier kwam er op vraag van de studenten. Ik heb mijn collega's in het GeBu kunnen overtuigen van het nut ervan. Dit is een eigen accent dat door de groep HW wordt gelegd. Op universiteitsbreed niveau zou dit

mogelijk. Je zou de bibliotheken in HW kunnen vergelijken met de labo's in de andere groepen. Je kan toch ook geen onderzoek voeren in één centraal labo? Een ééngemaakte bib is dus onrealistisch. Waar moet je ten eerste zo'n ding al neerzetten? We zijn nu onze efficiëntie aan het verhogen met de oprichting van de centrale campusbibliotheekraad, maar helemaal op punt staat dat nog niet. Het is een *work in progress*,” besluit de vicerector.

WTF?

Het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) wordt bevolkt door de vicerectoren en de rector. Vorig jaar nog heette het orgaan het College van Bestuur, maar tegenwoordig is dat dus GeBu. De voornaamste taak bestaat uit het uitvoeren van het dagelijks bestuur van de universiteit. Het staat in voor het ontwerpen van het beleid en voor de opstelling van een strategisch meerjarenplan voor de K.U.Leuven. De beslissingsmacht ligt echter bij de Academische Raad, waarvan ook de decanen en vertegenwoordigers van studenten en personeel deel uitmaken.

Whatever happened to the KUB?

In het jaar 2000 was heel Brussel bezet door vrijzinnige universiteiten. Heel Brussel? Nee, een kleine nederzetting in Koekelberg bleef moedig weerstand bieden: de KUB. Het heeft echter niet mogen baten. De KUB ging op in de HUBrussel.

GEERT JANSSEN |

In 1969 werden in Brussel de Universitaire Faculteiten Sint-Aloysius opgericht vanuit de Facultés Universitaires Saint-Louis om tegemoet te komen aan de algemene eis tot vervalamsing van het hoger onderwijs. In volle verzuiling was die er op gericht het monopolie van de Vrije Universiteit Brussel op Nederlandstalig universitair onderwijs in de hoofdstad te doorbreken. Daarbij kreeg ze vanaf het begin de steun van de K.U.Leuven.

Later omgedoopt tot de Katholieke Universiteit Brussel, groeide de instelling bescheiden maar gestaag. Elke twee jaar volbrachten enkele honderden studenten hun

In de 21e eeuw kwam de KUB echter onder druk te staan. De dalende studenten-aantallen botsten met een toenemende overheidsdruk om te rationaliseren. Vanaf het academiejaar 2007-2008 vormde de KUB samen met de hogescholen VLEKHO, EHSAL en HONIM de Hogeschool-Universiteit Brussel (HUB). Binnen die structuur heet ze nu officieel de HUB-KUBrussel.

SAMEN UIT

Mark Lambrechts, juridisch adviseur bij Martine De Clerck, waarnemend rector van de HUB-KUBrussel, beklemtont dat het niet ging om een *fusie* tussen de universiteit

geen professionele bachelors heeft. De HUB-KUBrussel en de EHSAL blijven dan ook aparte rechtspersonen binnen de HUBrussel. Er is natuurlijk een grote samenwerking. Administratieve processen worden waar mogelijk gestroomlijnd.»

Van de oorspronkelijke zes opleidingen van de KUB — Rechten, Economie, Politieke-, Sociale- en Communicatiewetenschappen, Taal- en Letterkunde, Geschiedenis en Filosofie — blijven er vandaag nog drie over. Alle drie worden ze aangeboden in samenwerking met een andere instelling.

Lambrechts: «Economie werkt samen met de opleiding Handelswetenschappen van EHSAL. Taal- en Letterkunde met Toegepaste Taalkunde, de vroegere opleiding Vertaler-Tolk. Rechten heeft een gezamenlijke opleiding met de K.U.Leuven en biedt in Brussel enkel twee bachelorjaren aan, met een derde jaar en masters in Leuven. Ook voor master-na-masteropleidingen in Vennootschapsrecht en Intellectuele Rechten wordt met de K.U.Leuven samengewerkt.»

SAMEN THUIS

Sinds dit academiejaar heeft de HUB-KUBrussel zelfs zijn gebouw in Koekelberg definitief verlaten ten voordele van de veel centraler gelegen Campus Stormstraat. Over de verkoop van de vroegere campus van KUB wordt nu onderhandeld.

Vincent Beckers (voorzitter studentenraad HUBrussel): «Om nostalgische redenen zagen de studenten de verhuis naar het cen-

trum niet allemaal zitten. Nu zijn ze wel tevreden wegens de betere capaciteiten: er zijn meer computerlokalen, een groter studentenrestaurant en een betere bibliotheek.»

Zelfs de drukte schijnt mee te vallen op de nieuwe campus.

Vincent: «In de professionele opleidingen beginnen de lessen op het uur, in de academische op het halve uur. Zo worden de studentenverplaatsingen gespreid en is er meer ademruimte.»

Olivier Billet, preses van KUBA, de studentenkring van de HUB-KUBrussel, beaamt dat de samenwerking met de hogescholen ook voor het studentenleven een goede zaak is.

Olivier Billet: «Iedereen kan vrij goed overweg met elkaar en in café Dépôt amuseren we ons samen. We bezoeken elkaars fuiven en cantussen. Onze eigen activiteiten trekken nu ook meer volk dan vroeger.»

SAMEN VERDER

De cijfers bevestigen dit hele goed nieuwsverhaal. Dit academiejaar studeren 468 studenten aan de HUB-KUBrussel. Beduidend meer dan de laatste jaren dat de KUB een zelfstandige universiteit was. Wat zal de toekomst brengen?

Lambrechts: «Door de samenwerking tussen hogescholen en universiteit zullen de troeven van beide partijen meer worden uitgespeeld. Zo zou naar buitenlands voorbeeld een *university college* moeten ontstaan.»

“Meer computerlokalen, een groter studentenrestaurant, een betere bibliotheek”

kandidaturen in Koekelberg. Daarna stroomde de grote rivier naar de Leuvense zee terwijl kleinere stroompjes alsnog afdwaalden naar de VUB of zelfs de Gentse universiteit.

en de hogescholen.

Mark Lambrechts: «Er is een decretaal onderscheid tussen een universiteit en een hogeschool. Er zijn bijvoorbeeld aparte statuten voor docenten omdat een universiteit

“Rechtenbib ontploft”

Maakt u zich geen zorgen, de rechtenbib wordt niet bedreigd door terroristen. Wel barst ze uit haar voegen door het steeds toenemende aantal studenten die haar gebruiken als sociale studieruimte. Met een nieuwe maatregel hoopt men de bibliotheek wat te ontlasten.

BAS VAN DEN BOGAERT & JORIS HIMPENS |

De nieuwe maatregel houdt in dat de bib tussen 14 uur en 18 uur blokken de studenten verbiedt. Dat geldt voor alle studenten, Rechten en niet-Rechten. De bibliotheek is genoodzaakt dat te doen omwille van het fenomeen van de overbevolking, dat al enkele jaren aanhoudt.

Volgens Paul Van Orshoven, decaan van de faculteit Rechtsgeleerdheid, liggen drie factoren aan de basis van deze bevolkingsexplosie: “Dat is ten eerste het feit dat de rechtenbib een zeer goede bibliotheek is, waardoor ze nu slachtoffer is geworden van haar succes. Ten tweede moeten de rechtenstudenten door de BaMa-hervormingen nu ook een masterproef schrijven. Daardoor is het inhoudelijke werk van de studenten verdubbeld en zo ook de nood aan het bibliotheek gebruik. Ten derde hebben studenten steeds meer nood aan een soort studielandschap, met sociale controle. Dit heeft als gevolg dat de bib op enkele jaren tijd compleet is ontploft.”

LEERCENTRUM

De nieuwe, tijdelijke maatregel heeft dus één duidelijk doel voor ogen. “Opdat in deze periode de bibliotheek gebruikt zou worden waarvoor ze oorspronkelijk bedoeld is. Dat is in de eerste plaats niet als studiezaal, maar als plaats waar men informatie kan raadplegen. Tijdens de blok is ze wel weer toegankelijk voor iedereen,” aldus Van Orshoven.

Hilde Van Kiel, hoofd van de universiteitsbibliotheekdiensten, spreekt van een verandering van de

visie op bibliotheken, van een plaats waar boeken geraadpleegd kunnen worden, naar een soort leercentrum. “Als bibliotheek steun je een volledig leerproces, dus zowel onderzoek als studeren. De bibliotheken moeten hierop insprijnen, en beginnen dat ook meer en meer te doen.”

Eenvoudig is het echter niet, weet Van Orshoven: “Tussen droom en daad staan praktische bezwaren. Als we de bib nu beschouwen als een studieplaats, dan staan diegenen die onderzoekswerk moeten doen in de kou. Als er genoeg middelen zouden zijn om de twee functies goed te combineren, *be my guest*.”

ONSYMPATHIEK

De uitvoering en de controle van de maatregel blijken eveneens problematisch. Een studentenkaart waarop men kan zien of een student al dan niet komt blokken, is niet mogelijk. “Ook de controle in de bib is niet evident,” zegt Christoph Malliet, faculteitsbibliothecaris. “We zijn al één keer rondgegaan in de bib met een flyer waar de nieuwe maatregel op uitgelegd staat. Zo sensibiliseren we de studenten. Maar alle blokkende studenten wegsturen is moeilijk. Enerzijds kom je dan heel onsympathiek over, anderzijds kan je niet altijd bewijzen dat het een blokkende student is.”

De uiteindelijke oplossing ligt waarschijnlijk in het nieuwe leercentrum dat er in 2012-2013 zal komen op de campus van de Sociale Wetenschappen. Dat zal plaats bieden aan 700 studenten. Tot dan zal de rechtenbib moeten rekenen op de goede wil van de studenten.

Master Management tegen hoge prijs

Master in het Management. Een titel die niet misstaat op het cv van een net afgestudeerde student. Een titel die niet misstaat op het cv van wie dan ook. Maar wel een titel waar een student het nodige bedrag voor op tafel moet leggen. Om aan de masterproef deel te nemen, betaal je immers 100 euro.

FRANK PIETERMAAT |

De master in het Management is een master uit de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen. Voor de masterproef nemen de studenten deel aan een zogenaamd *business game*. Programmadirecteur professor Wilfried Lemahieu legt ons de werking uit: “Het is zo dat de masterproef uit drie delen bestaat. Ten eerste een theoretisch gedeelte, ten tweede de paper en ten derde de *business game*.”

“De *business game* is een soort hands-onervaring voor studenten. Het is een bedrijfs-simulatie die de studenten in groep in de mogelijkheid stelt om beslissingen te nemen in functionele domeinen zoals marketing en *human resources*.”

EXTERN

Voor de *business game* betaal je echter 100 euro en geen *business game* betekent dus geen masterproef en dus geen diploma. “Persoonlijk vond ik 100 euro wel veel,” vertelt een student die vorig jaar in de richting afstudeerde. “Ik maakte er echter geen drama van omdat mijn ouders dat betaalden, maar weet wel dat enkele groepsleden mails stuurden om toch eens te

vragen waarom het bedrag zo hoog lag.”

Ook professor Lemahieu erkent dat het bedrag hoog is, maar vertelt er meteen bij waarom. “Het is inderdaad een behoorlijk bedrag, maar het dekt werkelijk de volledige kost. Voor de *business game* wordt immers een externe partij aangesproken. Nadat de inschrijvingen afgesloten zijn, wordt dan de prijs bepaald aan de hand van het aantal ingeschrevenen. Dit prijs wordt

studenten op voorhand tijdig verwittigd worden, liefst zelfs voor zij zich inschrijven. “Wij proberen de studenten op voorhand natuurlijk zo goed mogelijk te informeren maar de informatiekanaal zijn beperkt,” stelt professor Lemahieu.

“Toch proberen we potentiële kandidaten via de infodagen, internet en brochures zo goed mogelijk op de hoogte te brengen.”

OPLOSSINGEN?

Er is ondertussen ook denkwerk verricht om het probleem op een andere manier aan te pakken. Zo is er bijvoorbeeld nagedacht om de 100 euro meteen aan het inschrijvingsgeld te

“Groepsleden stuurden mails om te vragen waarom het bedrag zo hoog lag.”

jaarlijks herzien en kwam dit jaar uit op 100 euro. De faculteit zelf verdient er niets aan. Integendeel: bovenop het inschrijvingsgeld legt de faculteit voor elke student nog een bedrag toe uit de eigen werkmiddelen.”

“Formele klachten hebben we tot op heden nog niet gehad. Vragen van studenten worden wel behandeld in de POC (Permanente OnderwijsCommissie).”

De vraag stelt zich ook of

koppelen. Dit is echter niet mogelijk omdat de universiteiten onderling het inschrijvingsgeld voor een masteropleiding vastleggen.

De *business game* vervangen door iets anders lijkt echter uitgesloten. “Onder de studenten merken wij nog steeds dat de *business game* ten zeerste gewaardeerd wordt,” weet de professor, wat ook beaamd wordt door studenten van vorig jaar.

Beperking arbeidsduur artsen in opleiding

In de Kamer werd op 18 november een wet goedgekeurd die de arbeidsduur begrenst van artsen, tandartsen, dierenartsen, kandidaat-(tand)artsen in opleiding en stagiairs. Die wet heeft als doel om rust voor die werknemers te verzekeren en om zo ook over de gezondheid van de patiënten te waken. Maar wat betekent de wet nu in de praktijk?

ALEYDIS NISSEN |

Minister van Werk Joëlle Milquet (cdH), die het wetsontwerp indient, is tevreden. Het zou volgens haar gaan om een vruchtbaar akkoord tussen de betrokken partners en dat in tijden van een regering van lopende zaken. *De Standaard* is echter negatiever. Zo zou er “snel op de knopjes” zijn gedrukt omdat “een parlement een beleid dat alleen lopende zaken mag beredden niet aan de tand kan voelen”.

uur. Let wel, het gaat over een gemiddelde van 48 uur over een periode van 13 weken. In elk van deze 13 weken mag niet meer dan 60 uur gewerkt worden, maar er zijn wel een aantal uitzonderingen van overmacht. Daar bovenop wordt een bijkomende arbeidstijd van twaalf uur toegestaan om wachtdiensten te verzekeren. De belangrijkste voorwaarde daarvoor is dat de werknemer moet instemmen. In totaal dus 77 werkuren.

“Zal alleen in België slavernij nog toegestaan zijn?”

Dat deze wet erg controversieel is, staat buiten kijf. Het voorstel maakt het immers mogelijk dat de werknemer tot 77 uur per week moet werken.

ARBEIDSDUUR

De wet brengt de maximale arbeidsduur in principe terug tot 48

EU-RECHT

De huidige wet is een invulling van een Europese richtlijn uit 2003. In een eerste richtlijn uit 1993 was de officiële maximale werktijd van een werknemer 48 uur per week. Op nationaal niveau stond de EU echter een uitzonderingsregeling toe, de zogenaamde opt-outregeling.

Daardoor mag een werkweek langer zijn dan het officiële maximum. In de richtlijn uit 2003 was er echter geen sprake meer van die uitzonderingsregeling.

De nieuwe Belgische wet stemt dus niet overeen met het Europese recht. “Zal alleen in België slavernij nog toegestaan zijn?” schreef de *Artsenkrant*. Een ingebrekestelling door de Europese Commissie is dan ook niet ondenkbaar. De wet maakt immers werkweken tot 60 uur mogelijk. Als we daarbij, in navolging van het Europees Hof van Justitie, de wachturen ook als werktijd be-

schouwen, gaat het om werkweken van maximum 77 uur. Veel meer dan het toegestane maximum.

STAGE

Ook op Europees niveau is de opt-outregeling, zoals België het nu voorschrijft in de nieuwe wet, controversieel. Op die manier kunnen de lidstaten verschillende maximale werktijden hanteren. Ook vinden sommige lidstaten dat de geboden bescherming “met toestemming van de werknemer” fictief is. Veel werknemers worden immers gedwongen meer dan 48 uur te werken.

Tot slot een reactie van Alexander, een laatstejaarsstudent tandheelkunde. Volgend jaar begint zijn stage en dan valt hij dus onder het toepassingsgebied van de wet. “We worden volwaardig betaald vanaf het moment dat we tandarts zijn. Maar om tandarts te worden moeten we eerst een duizendtal uren stage lopen. Iedereen wil natuurlijk eerst zo snel mogelijk die stage afronden. Ik vind het dus niet erg om lang te werken. Maar de wet is ook goed voor de studenten. Het geeft hen meer bescherming tegen stagebegeleiders. Want die is baas.”

Kringwinkel SPIT eert grasschaar

GEERT JANSSEN

Een doodgewone grasschaar, dat is het voorwerp dat de komende maanden een speciaal plaatsje krijgt in Kringwinkel SPIT in Heverlee. De vzw, die tweedehandsgoederen inzamelt en ze aan een spotprijs verkoopt, hield donderdag een receptie naar aanleiding van de drie miljoenste kilo die ze de afgelopen 25 jaar aan goederen binnenkreeg. Een symbolische viering uiteraard, want wie houdt in godsnaam zulke statistieken bij?

ALEXANDER CORNET |

Joeri Steeno wist niet wat hem overkwam toen hij donderdagvoormiddag om elf uur met een doos tuingereedschap SPIT binnenliep. Een feestcomité van tientallen werknemers wachtte hem op met cake en champagne. Steeno kreeg een boeket bloemen, een SPIT-cheque ter waarde van 35 euro en *begot* twee teletubbies in zijn handen geduwd.

Na een korte speech van SPIT-baas Lieven Van der Stock en vele felicitaties, stond de gelukkige maar ietwat beduuse winnaar ook Veto te woord: "Ik val helemaal uit de lucht. Ik breng hier wel vaker wat dingetjes binnen, maar had er geen benul van dat er vandaag een feestje gepland stond. Natuurlijk is het een symbolische geste, maar ik zeg uiteraard geen neen tegen bloemen. En die teletubbies geef ik aan mijn nichtjes," zei hij lachend.

GOEDEREN

Van der Stock beaamt dat het om een symbolische viering gaat. "Uiteraard kunnen we niet op de kop af zeggen dat dit tuingerief de drie miljoenste kilo is die we binnenkrijgen, maar ik denk dat we er niet ver naast zullen

zitten. We houden al van bij ons ontstaan statistieken bij van het aantal goederen die hier binnenkomen en hoeveel die bij benadering wegen en we weten ook wie bijvoorbeeld onze tienduizendste klant is. Vandaag om elf uur stipt zou de brenger van de spreekwoordelijke drie miljoenste kilo worden gehuldigd. De receptie en de huldiging stonden al enkele weken gepland en onze werknemers hebben gisteren voor de gelegenheid cake gebakken. Die grasschaar hebben we er daartoe lukraak als winnend voorwerp uitgekozen."

BREDER PUBLIEK

"Een concreet voorbeeld van hoe we onze goederen wegen, kan ik geven aan de hand van de zakken kleding die we binnenkrijgen," legt Van der Stock de werking van de binnenkomende goederen uit. "Wij hebben uitgerekend dat 100 zakken die hier binnenkomen samen ongeveer 800 kilogram wegen. Dat maakt dus gemiddeld 8 kilogram per zak. Zo gaat een zak kleding telkens als 8 kilogram onze statistieken in, al fluctueert dat gemiddelde uiteraard voortdurend. En zo hebben we ook gemiddeldes voor ander materiaal. Soms krijgen we hier ook tweedehandsalons binnen. Zo gaat het natuurlijk snel vooruit met het aantal kilo's."

Ook volgend jaar plant SPIT weer een feestje, want dan bestaat de kringwinkel 25 jaar. De vzw, die steun krijgt van de Vlaamse Gemeenschap en heel wat laaggeschoolden en allochtonen te werk stelt, heeft in de loop der jaren haar cliënteel zien evolueren. "Vroeger kwamen hier voornamelijk kansarme Belgen, maar zeker de laatste tien jaar trekken we een veel breder publiek aan. Heel veel allochtonen en ook studenten vinden de weg naar SPIT en dat is natuurlijk een uitstekende zaak."

Alma goes veggie

Omdat onze vleesafzwerende medestudent evenveel recht heeft op een gevarieerd menu-aanbod, lanceert Alma 2 dit jaar voor het eerst een extra vegetarische schotel op donderdag. Toch blijft ook hier het schoentje knellen als het gaat over de prijs. Zijn de gerechten die hap uit ons weekbudget wel waard en heeft de verruimde kaart kans op slagen?

LIZE VANDERSTEEGEN |

Als wij in onze vriendenkring laten vallen dat we gisteren weer eens zijn gaan eten in de Alma, wordt menig wenkbrauw gefronst: "Was het deze keer wél lekker? Vorige week is mijn zus nog ziek geworden van de quornpita." Of: "Ik maak mijn loempia's met rijst liever zelf, dat is veel goedkoper en je weet tenminste precies wat je op je bord krijgt." Het is maar een kleine greep uit de gebruikelijke commentaren. Toegegeven, niet alle gerechten staan op punt, en ook over het prijskaartje kan hevig gediscussieerd worden. Toch kan men Alma niet verwijten dat ze niet probeert.

ARTISANALE KEUKEN

Wij leggen ons kritisch oor te luisteren bij de productverantwoordelijke van Alma, Kristof Huyghe: "Mijn taak bestaat erin de vergadering te leiden die handelt over de toekomstige menu's. Op diezelfde beraadslaging evalueren wij ook de schotels van de afgelopen week. Hierbij houden we zeker en vast rekening met de input van onze klanten. Zo bleek vorig jaar al een toegenomen vraag naar nieuwe vegetarische gerechten, en daar proberen wij nu aan te beantwoorden. Onze keuken zal op donderdag iets meer ambachtelijk te werk gaan om zo

een volwaardig vleesvervangend gerecht te kunnen aanbieden. Dit vraagt een extra inspanning van onze medewerkers, maar we hopen zo weer een kwaliteitsvolle sprong voorwaarts te maken."

Na een kleine rondvraag bij wat Almagangers konden we inderdaad al een kleine verbetering vaststellen. Er waren echter nog ettelijke nieuwe opmerkingen, zoals het gebrek aan een vegetarische pasta die als vervangschotel kan dienen voor de populaire, en nog relatief goedkope, spaghetti bolognaise. Eén vegetariër opperde zelfs gediscrimineerd te worden, omdat hij gepusht zou worden in een "prijsklassehokje" en niet kan kiezen voor een al dan niet goedkoper alternatief. Huyghe, overigens zelf geen vegetariër, maar wel uittester van dienst, reageert: "Binnenkort staat er een kersverse spaghetti op de kaart. Als deze in de smaak valt bij de studenten, kunnen we inderdaad overwegen om die als vervanger van de bolognaise in te zetten. Bovendien kan onze "donderdag, veggiedag" misschien volgend jaar uitgebreid worden naar alle Alma's. Graag wil ik nog wel vermelden dat het vervangen van vlees door quorn of tofu zeker niet altijd goedkoper uitdraait. Wij hanteren overal hetzelfde systeem en dezelfde logica voor de prijsbepaling, ook bij de vleesloze schotels."

10 tot 15% van wat voorbij de kassa komt in onze teergeliefde studentenkantine, zijn vegetarische gerechten. In de week met de vegetarische lasagne durft dit percentage wel eens hoger te liggen en ook het nieuwe koninginnenhapje met tofu blijkt het goed te doen.

Toch zagen wij vorige week nog een koppeltje elkaars gevulde paprika delen; mevrouw lustte enkel de rijst, meneer at vervolgens dan maar zelf de twee uitge-

holde paprika's op. Indien u echter niet zo intiem wenst te zijn met uw tafelgenoten, of u bent zo'n typische einzalgänger in de Almagebouwen, weet dan dat uw

mening ook steeds gedropt kan worden in de daarvoor bestemde brievenbussen in de desbetreffende restaurants. Alma zal u dankbaar zijn.

SOPHIE VERREKEN

Stadsvlucht | Buurthuis 't Lampeke, steak en volksdansen

BAS VAN DEN BOGAERT

Wie woont er, ondanks de dominantie van de studenten, nog in het hart van Leuven? In de omgeving van de Ridderstraat een behoorlijk bont gezelschap, zo bleek. We brachten een bezoekje aan buurthuis 't Lampeke.

LIZE VANDERSTEEGEN & ELINE VAN ELDERE |

Bij het binnenkomen, vragen wij naar meneer Wiercx, de man met wie we een afspraak konden regelen. De buurtbewoners zitten na het eten nog wat na te praten voor de tv en schieten ons gauw te hulp: "Wiercx! Dries, jom, er is volk voor u!"

Lydia (63) en Lisette (62) schuiven mee aan tafel. Beiden zijn al decennialang trouwe bezoekers van de buurtwerking en zagen de organisatie dus ook mee evolueren tot wat ze nu geworden is.

Lydia: «Ik heb altijd al in de Ridderbuurt

gewoond, dit was een echte arbeiderswijk, maar dat is helemaal veranderd. Vroeger zat alleman buiten, iedereen kende elkaar.»

Dries Wiercx (33): «Leuven werd een zeer geliefde stad om te vertoeven. De woonprijzen schoten omhoog, zodat enkel nog tweeverdieners en jonge gezinnen de leegstaande huizen konden kopen. Er zijn wel heel wat sociale woningen in de buurt.»

Lisette: «Ja, hier achter *den* hoek ook. Wij kennen veel van die mensen. Zij komen geregeld langs.»

Lydia: «Het is een heel gemengde buurt. Alle leeftijden en nationaliteiten lopen hier rond. Studenten zien we de laatste jaren wat minder. Vroeger hadden we daar toch soms last van: nachtlawaai en allerlei vuiligheid voor onze deur.»

Lisette: «Oh, maar laatst liepen er ineens studenten binnen in 't Kroegske, ons stamcafé. Plezier dat we maakten! Af en toe komen er 's middags studenten eten in 't Lampeke.»

Dries: «De mensen hier zijn zeer open. Let op, het is niet de bedoeling dat we Alma nummer 25 worden. We proberen vooral zo veel mogelijk mensen te betrekken in onze werking. We hebben ook verschillende afdelingen: een peuterschool, een aparte jongerenwerking. En dankzij het sterk gestegen aantal vrijwilligers kunnen wij ook steeds meer activiteiten organiseren.»

Lisette: «Vorig jaar was er bijvoorbeeld ons Spel Zonder Grenzen op Den Bruul. Er was ook een studentengroep die deelnam, die heeft zelfs gewonnen. De ouderen speelden niet mee, die stonden aan de tap. Als het zonnetje schijnt is dat leuk, de mensen drinken dan veel (*lacht*).»

BARCELONA

Lydia: «Er is altijd wel iets te doen. Vandaag zijn de *gasten* nog gaan ijs schaatsen. En wij zijn vorige week gaan volksdansen.»

Lisette: «Ja, dan hebben we Dries nog leren

dansen! Maar zingen kan hij niet, dat moeten we zelfs niet proberen te vragen op de zangnamiddag (*lacht*).»

Lydia: «Of een keer gaan bowlen, dat hebben we ook al gedaan. En elk jaar is er een steakdag.»

Dries: «Ja, een eetdag eigenlijk.»

Lydia: «Maar ze geven altijd steak.»

Lisette: «Op Kerstavond hebben we ook elk jaar een diner hier. Het is heel belangrijk dat we dat ook echt op die dag zelf doen. Er zijn veel mensen eenzaam, en die kunnen niet allemaal bij hun familie gaan vieren. Daarom komen wij dan samen, als één familie. Hier zijn zelfs al koppels ontstaan.»

Lydia: «Maar we moeten nog tot volgende week wachten om ons in te schrijven. Er kan hier slechts 50 man binnen en iedereen wilt graag meedoen.»

Dries: «Met Nieuwjaar is dat anders. Leuven leeft dan, iedereen gaat naar buiten om naar het vuurwerk te kijken.»

Dries: «De stad verkoopt ons ook soms toegangskaartjes aan een vijfde van de prijs en dan krijgen onze mensen ook de kans om naar het theater te gaan. Of naar een concert. Het aanbod varieert enorm.»

Lisette: «Het leukste was denk ik toch onze reis naar Barcelona.»

Lydia: «Haha, met de Jef.»

Lisette: «Hihi, ja. Jef is mijn man. Vorig jaar was ons 45-jarig jubileum, toen hebben ze dat hier nogal gevierd. Maar in Barcelona is zijn portefeuille gestolen op de metro.»

Lydia: «Ja, en dan hebben de *mannen* een filmpje gemaakt.»

Lisette: «Haha, en onze Jef zo: "Als ik em nog eens zie, 'k zou *em* nogal een *peer* geven!" Zo grappig!»

Voordat wij het pand mogen verlaten, staan de geïnterviewden er nog op om ons het desbetreffende vakantiefilmpje te laten zien. Hilarische fragmenten van het karaokeoptreden van L3, (Lydia, Lisette en een andere vriendin), herinneringen aan het bezoek aan een gelijkaardige buurtwerking en het verloren lopen van vriendin Yvonne op de metro, passeren nog snel de revue. En mocht u nu nog niet overtuigd zijn: 't Lampeke is echt een fijne bende!

www.lampeke.be

Jong links aller lande, verenigt u!

Links langharig werkschuw tuig en rechtse rakkers. Als we nu maar eens even goed waren in het zoeken van oplossingen als in scheldwoorden. Het politieke spectrum in elke democratie wordt erdoor getekend. Rechts en links verhouden zich tot elkaar zoals u tot uw lief. U kan niet zonder en ook niet met elkaar leven. En u mag haar tegenwoordig ook al niet meer slaan. U moet dus compromissen zoeken, en dat is moeilijk wanneer niet het welzijn prioritair is, maar de overwinning.

MICHAËL CLOOTS |

Rechts is terug van weggeweest. En iedereen die mee wil zijn, sluitte zich aan. Althans, zo dachten wij. Maar is er effectief een verrechtsing onder Belgische kiezers? Politicoloog en professor aan de K.U.Leuven Marc Hooghe denkt er het zijne van. "Ook al steeg de N-VA met 15% bij de vorige verkiezingen, dan nog wil dat niet zeggen dat de sociale interesses compleet veranderd zijn. Het is waar dat in Europa de socialisten aan terrein hebben moeten inboeten, maar dit komt omdat zij geen adequate antwoorden boden op hedendaagse problemen. Ze voerden geen consistent beleid, ondermeer op het vlak van de multiculturele samenleving."

LEFTIES

Tijdens een onbewaakt moment van doelloos surfen, kwamen wij recent terecht op de website van Animo Jong Links, de jongerenafdeling van sp.a. Allen tussen 14 en 30 lentes die zich aangesproken voelen door hun slogan "Red de solidariteit", verenigt u! Hun ietwat krampachtig klinkende informele slogan "Wanna change things" kwam tot uiting in hun herfstcongres, dat afgelopen weekend in het provinciehuis te Leuven plaatsvond. Maar hoeveel kan zo'n basis van jong geweld effectief teweeg brengen? "Animo zal blijven verliezen, zolang de sp.a stemmen verliest," aldus Hooghe. "Ze kunnen echter wel gebruikt worden om straffe uitspraken te doen vanuit socialistische hoek om de

reacties bij de kiezer te meten." Politieke verkenner, zo u wil.

Maar in tegenstelling tot wat zij misschien denken en uitdragen, is de rechtse dreiging allicht wat overdreven. "In België is er een sterke sociale zekerheid, we zijn één van de meest herverdelende landen in de wereld," zegt Hooghe,

"De mening van de student is de uitvergroting van de samenlevings tendens"

waarvan we leren dat onze liberalen *lefties* zijn vergeleken met de Britse *torries*.

RIDICUUL

Dus we zouden nog niet eens rechts kunnen zijn als we probeerden. Hooghe nuanceert: "Wie zou er in dit land iets ridicul als de afschaffing van de sociale zekerheid of een volledige terugkeer van puur kapitalisme bepleiten? Niemand. België is één van de enige landen met zo'n sterke herverdeling van goederen. Van echt rechts moeten we voorlopig nog niet wakker liggen."

Maar wat kan de maatschappij ons schelen. Wij zijn studenten, en het enige dat ons interesseert, is onszelf. Waar staan wij op het politieke spectrum? Professor Hooghe organiseert elk jaar een kleine *survey* waarin naar de politieke kleur van zijn eerstejaarsstudenten politieke en sociale wetenschappen wordt gepolst. Daarin is blijkbaar ook geen verrechtsing te merken, maar wel een opmerkelijke polarisering. Dit jaar was namelijk 23% van de studenten voorstander van Groen! en 28% voor N-VA. "Dit is duidelijk een gevolg van de politieke crisis, maar het is niet zo dat er over de jaren heen

een patroon tevoorschijn komt: studenten zijn niet rechtser of linkser dan vroeger."

TENDENS

"Wat men wel ziet, is dat studenten een soort van uitvergroting zijn van de tendensen in de maatschappij. Deze Groen!-NV-A-polarisatie is een uitvergroting van de tendens die we vorige verkiezingen waarnamen. LDD is bijvoorbeeld zo goed als dood en dit reflecteert zich in een nog veel lagere score in de *survey*, allicht omdat deze partij te radicaal is. En zo is het vorige jaren ook geweest," merkt Hooghe op. "De enige constante is dat het Vlaams Belang bijna volledig afwezig is in de resultaten." Dat zou volgens Hooghe te maken kunnen hebben met de opleidingsgraad en sociale achtergrond van universitaire studenten, die niet representatief is voor de rest van de samenleving.

We zijn dus geen rechtse rakkers noch links langharig werkschuw tuig. We zitten ergens tussenin. Maar wie maalt daarom, als je trendsetter bent.

Ontploffing in zoölogisch museum

“Ik haat dieren. Ik lust geen vlees maar ik eet het uit principe.” Dat zei Hans Teeuwen. Hans Teeuwen werd gek. Net zoals Ernest Hemmingway, Silvia Plath, Brian Wilson en onze grootvader. Onze grootvader, die begon als een krantenjongen, verliet onze grootmoeder voor een carny. De rest van zijn leven beet hij kippenhoofden af voor een nikkel.

DE DEHAENTJES |

Vorige zondag bezochten we in het kader van de Dag van de Wetenschap, het zoölogisch museum, een evenement bij dit lezen reeds geda-teerd. Wat ook oud nieuws is, is de trekduif (*Ectopistes migratorius*). Die komt uit de Verenigde Staten. Of kwam. Want hoewel die ten tijde van de Europese kolonisten de meest voorkomende vogel in de VS was, is hij nu uitgestorven. *Sic transit gloria mundi*. Laat het een wijze les zijn voor ons allen!

ONTPLOFFING

Nee, het was geen ontploffing die Martha, de laatste trekduif, van het

leven beroofde. Zij stierf in alle vrede, maar in gevangenschap. Wij zouden liever sterven in een ontploffing, dan in gevangenschap. Want censuur, dat is de duivel. Ooit hebben wij de duivel in de ogen gekeken. Wij vochten 78 ronden tegen Charlie, de man in het zwart. Charlie was een *worthy fucking adversary*.

Het was druk in het museum. Veel enthousiaste, jonge kinderen met hun ouders, maar ook minder enthousiaste pubers. Zo was er een vader van een vijftienjarige meisje. Het meisje had oortjes in en vroeg verveeld en met aandrang “of we naar huis kunnen?” De vader, in een krampachtige

poging om van deze familie uitstap nog wat te maken wees naar menselijke foetussen op formol en zei: “Zo klein ben jij ook nog ooit geweest.” De dochter rolde met de ogen en liep snel weg.

Een bezoeker van de tentoonstelling, Els, wiens vader een hoge pief is aan de K.U.Leuven, getuigt: “Ik vind dat het belangrijk is om biodiversiteit te documenteren. We hebben een belangrijke verantwoordelijkheid tegenover het klimaat die te weinig wordt opgenomen door onze vertegenwoordigers in Kopenhagen, Nagoya en Cancún. Cancún is wel pas binnen twee weken maar ik heb er geen goed oog in. Ik vind overigens dat Colruyt bespaart waar het nodig is, zowel ecologisch als economisch. Dat merk je meteen in je portemonnee.”

Els, die als kind werd aangevalen door een bruine beer, kan niet-

temin nog steeds genieten van het museum. “Ik weet afgrijselijk weinig van biologie en dieren spreken me niet zo aan, maar deze tentoonstelling wist me van begin tot einde te boeien.”

WALVIS

Het pronkstuk van het museum is het skelet van een Groenlandse Walvis (*Balaena mysticetus*). Zullen we anders eens een feitje over Groenland vertellen? Waarom is IJsland groen en Groenland ijszig? Het antwoord is te vinden ten tijde van de Vikingen. De afwijkende naamgeving was er om de Vikingen te verwarren.

En verwarring, die was er. Wat was er nu groen, en wat was er nu ijszig? Waarom is het symbool van Wallonië een haan? Wat is de zin van het leven? Wanneer een boom in een bos omvalt zonder aanwezig te zijn, is er dan geluid? Waar het op neerkomt, is conven-

tie. Met conventies weet iedereen waar hij aan toe is. Want goede afspraken maken goede vrienden.

Tot slot bezochten wij nog de universiteitshallen in de Naamsestraat waar tal van kinderen kleine proefjes konden doen. Ze amuseerden zich te pletter en leerden bij. Wij vonden het jolijt aanstekelijk. Week van zoveel dierenliefde haastten we ons naar de plaatselijke dierenwinkel om ons ook zo'n dier aan te schaffen. Een kuikentje of toch liever een schildpadje? Waarom kiezen? We trakteerden onszelf op een kuikentje én een schildpadje, en doopten hen Oscar en Eugène. Oscar en Eugène zijn onze wereld. Daarom konden we vorige donderdag, ook alweer eventjes geleden, niet naar LOKOmotion. Vandaar ook geen artikel daarover deze week. 't Is allemaal *da nie* maar er is veel van *da* bij, *he*.

Vulkaanuitbarstingen | “We leven op geleende tijd”

Wij keken onlangs naar de docu-fictie “Supervolcano” van de BBC. De uitbarsting van Yellowstone, de supervulkaan in Noord-Amerika, zou onze planeet bedreigen. Wij kregen schrik en gingen ten rade bij Manuel Sintubin, geoloog aan de K.U.Leuven en gespecialiseerd in geodynamica.

BAS VAN DEN BOGAERT |

Veto: Zijn vulkanen een potentieel gevaar voor de aarde of voor de mens?

Manuel Sintubin: «Voor de aarde niet. Voor de mens daarentegen wel, afhankelijk van de soort uitbarsting en van de grootte. Vulkaanuitbarstingen verlopen volgens periodieke processen. Die hebben een typisch karakter, namelijk dat de frequentie omgekeerd gerelateerd is met de magnitude. Anders gezegd: hoe frequenter de uitbarstingen, hoe kleiner ze zijn en omgekeerd.»

«Voor het meten van de grootte van een vulkaanuitbarsting gebruikt men een magnitudeschaal. Hoe groter de uitbarsting, hoe meer as en stof er in de lucht gespuwd wordt, hoe hoger op hij scoort op die schaal. De uitbarsting van de Eyjafjallajökull zit in categorie 4 en heeft ongeveer 0,25 kubieke kilometer stof de atmosfeer in gespuwd. Dit was een relatief kleine uitbarsting, maar heeft toch al heel invloed gehad op de maatschappij. Hoe hoger we op de schaal gaan kijken, hoe verder we terug moeten gaan in de tijd om een uitbarsting te vinden. Voor een uitbarsting van categorie 7 moeten we al terug naar 1815, toen op Indonesië de Tambora is uitgebarsten. Die heeft toen zoveel stof de atmosfeer ingespuwd dat 1816 een jaar zonder zomer was, een vulkanische winter. Het sneeuwde toen in Europa in de maand augustus.»

Veto: En wat als we nog verder gaan op de schaal?

Sintubin: «Wel, fysisch gezien kan je op de schaal niet tot oneindig gaan, anders ontploft de aarde. Bij categorie 8 komen we bij de echte groten, zoals Yellowstone. Zo een type uitbarsting heeft de homo sapiens, zelf ongeveer 200.000 jaar oud, nog maar één keer meege-maakt. Dat is zo 70.000 jaar geleden, toen de Indonesische vulkaan Toba is uitgebarsten. Die blies toen meer dan 1.000 kubieke kilometer as de lucht in en veroorzaakte een vulkanische winter van 6 jaar. Dit heeft uiteraard een hele impact gehad op het ecosysteem van de aarde. De menselijke populatie is volgens sommige theorieën toen afgenomen tot enkele duizenden. Men spreekt daar van een genetische *bottleneck*, een flessenhals, waarbij de homo sapiens bijna was uitgestorven.»

“Een gigantische uitbarsting, met een vulkanische winter tot gevolg”

«Een uitbarsting van Yellowstone zou dus een soortgelijk scenario opleveren. Eén gigantische uitbarsting, veel as en stof, met een vulkanische winter tot gevolg. Daarna zou de aarde, als gevolg van de vrijgekomen CO₂, waarschijnlijk terug heel wat opwarmen. Het zou dus een lange ontregeling zijn met warme en koude periodes vooraleer de aarde terug “genezen” is van die gebeurtenis. Maar ik denk niet dat de mens hierdoor zou uitsterven. Daarvoor zijn we met teveel op deze planeet en bovendien zijn we inventief genoeg om hiermee om te gaan.»

Veto: Zou een ander type vulkaanuitbarsting misschien wel het einde van de mens kunnen inhouden?

Sintubin: «Ja, maar dat is een ander type uitbarstingen, de zogenaamde vloedbasalten. Dit zijn uitbarstingen die heel lang duren, 10.000 tot 100.000 jaar, en die continu as en stof de atmosfeer in pompen. De grootste massa-extinctie, 250 miljoen jaar geleden,

waarbij heel wat maritieme soorten zijn uitgestorven, wordt geassocieerd met een dergelijke vloedbasalt. Bij een dergelijke gebeurtenis wordt een heel ecosysteem kapot gemaakt, en dan kan men zich afvragen of de mens dat zou overleven.»

«Het is echter moeilijk te voorspellen wanneer en waar dergelijke uitbarstingen zullen voorkomen. Zeker omdat we het mechanisme van vloedbasalten nog niet volledig begrijpen. Eén ding is wel zeker, ze komen terug. Voor Yellowstone is het ietwat gemakkelijker om de uitbarsting te voorspellen. Deze barst normaal gezien één keer om de 600.000 jaar uit, en het is nu ongeveer zo lang geleden. Vandaar de fantasie dat het zo gezegd te gebeuren staat. Maar niets wijst erop dat er wat staat te gebeuren in Yellowstone en bovendien kan een kleine foutmarge al een verschil maken van enkele honderden jaren.»

«We moeten wel beseffen dat we op

geleende tijd leven. Ooit zal er iets gebeuren dat de evolutionaire klok teruggedraait door middel van extinctions, waarna er terug een evolutieve golf komt. Zo werkt de aarde nu eenmaal.»

Veto: We vermoeden dat vulkanen ook positieve dingen doen.

Sintubin: «Inderdaad. Vulkanen spelen een cruciale rol in het reguleren van de samenstelling van de atmosfeer. Zij brengen namelijk CO₂ terug in de atmosfeer. Zonder vulkanen zou het leven op aarde alle broeikasgassen uit de atmosfeer halen, tot er geen meer zijn. De temperatuur op aarde zou dan dalen tot -18° Celsius. We zouden dan in een soort Marsscenario zitten waarbij de oceanen zouden dichtvriezen. Vulkanen zijn ook belangrijk voor vruchtbare bodems en spelen een grote rol in de religie en cultuur van bepaalde volkeren. Er is een band tussen vulkanen, het land er rond en de menselijke geschiedenis.»

Op een ander (3) | Zuid-Afrika in het zwart-wit

Twintig jaar geleden werd het Apartheidsregime in Zuid-Afrika afgeschaft. De nieuwe Regenboognatie ondervindt echter tot vandaag de gevolgen van die periode in zowat alle domeinen van de samenleving. In het hoger onderwijs treft men in de praktijk nog steeds overwegend zwarte of blanke universiteiten aan. De vroegere segregatie is voelbaar in auditoria, studentenrestaurants en -verenigingen. Overheid en universiteit proberen deze koers om te buigen.

JENS CARDINAELS, LAURENS CERULUS & LUCAS DE JONG |

De tegenstelling tussen arm en rijk, geschoold en ongeschoold: ze lopen in Zuid-Afrika voor het merendeel gelijk met het onderscheid tussen zwart en blank. Op vlak van onderwijs is het de verzameling van zwarten, gekleurden en Indiërs — een belangrijke minderheid — die uit de boot valt.

Niet overall is het erg problematisch, echter. “Ik studeer aan de University of Cape Town (UCT), waar studenten van verschillende afkomst harmonieus samenleven. Iedereen is gelijk en mag zeggen wat hij wil,” vertelt Tarryn Steenekamp, redacteur bij het Kaapstadse studentenblad *Varsity Newspaper*.

Toch worden er aan sommige universiteiten maatregelen genomen voor “achtergestelden”, zoals Tarryn hen noemt. “De UCT selecteert studenten op basis van de punten van je laatste examens die je op de middelbare school maakte. De universiteit eist van studenten een bepaald aantal punten om toegelaten te worden.” Men past in Kaapstad echter een systeem van positieve discriminatie toe: Tarryn legt uit dat blanken een hogere score moeten halen dan kleurlingen, die op hun beurt weer beter moeten scoren dan zwarten. “Het verschil in vereiste punten is ook redelijk groot.”

Dat beleid zorgt voor heel wat onenigheid. “Velen vinden het huidige systeem oneerlijk. Mensen die het goed doen op school, ondervinden nadeel omdat ze niet tot een bepaald ras behoren. Sommigen spreken zelfs van omgekeerde apartheid.” Het debat over deze maatregelen wordt op een beschaafde manier gevoerd: “Gewelddadige protesten komen er gelukkig niet aan te pas. Er

verschijnt wel veel over in de media en het is een discussiepunt in de regering. Ook in de studentenraad wordt er over gedebatteerd.”

IMAGO

Niet enkel de universiteiten stellen beleid op om de problematiek te bestrijden. De overheid grijpt in door hun subsidies aan te passen naar mate een hoger onderwijsinstelling zich inspannt. Bijvoorbeeld worden integratieprojecten gesteund of hangen bepaalde subsidies ook af van het aantal zwarten, gekleurden of Indiërs die afstuderen.

“Daarnaast voert elke universiteit haar eigen beleid,” vertelt Lazola Ndamase. Hij is secretaris-generaal van South African Student Congress, het jeugddepartement van de regeringspartij Afrikaans Nationaal Congres (ANC).

Ndamase is verbaasd over de manier van werken van de universiteit van Kaapstad. “In sommige universiteiten is er nog sprake van feitelijke segregatie. De universiteit van Johannesburg heeft bijvoorbeeld heel veel zwarte studenten en in sommige studentensteden zijn er residenties waar haast alleen zwarten zitten of enkel blanken. Daardoor hebben sommige universiteiten het imago van een zwarte, dan wel witte universiteit. Daar moet volgens ons iets aan gedaan worden.”

ZWART BASTION

Terug naar de tijd van de Apartheid. Toen werd de University of Fort Hare, overigens de alma mater van Nelson Mandela, opgedragen om hoger onderwijs aan zwarten te geven. Gekleurden — mensen van gemengde afkomst — moesten vertrekken en werden naar onderwijsinstellingen gestuurd die specifiek voor hen bedoeld waren. Langzamerhand liet de universiteit andere rassen opnieuw toe, maar pas in 2004 kwamen er ook zo’n 500 blanken in de statistieken terecht.

Ook de huidige cijfers tonen het onderscheid tussen rassen. In 2009 studeerden er aan de universiteit van Fort Hare 10.016 studenten. 9.348 daarvan waren Afrikaans of zwart, 401 blank, 206 gekleurd en 61 waren van Indiase afkomst. We kunnen spreken van een zogenaamde zwarte universiteit.

N o t h e m b a Mrwetyana, verantwoordelijk voor het aanwervingsbeleid van Fort Hare, weet ons iets te vertellen over de universiteit en haar zwarte studenten. “De

universiteit heeft drie campussen. De hoofdcampus ligt in Alice en biedt plaats aan ongeveer 6.500 studenten. Het is een landelijke omgeving. Dit kan blanken ervan weerhouden zich er in te schrijven, aangezien zij het stadsleven gewoon zijn. De East Londoncampus herbergt zo’n 4.000 studenten en ligt in de stad. Dan is er nog de Bhishocampus voor deeltijds te studeren en voor korte opleidingen.”

Hoewel er aan de stedelijke East Londoncampus 4.000 plaatsen zijn, zijn er toch maar 400 blanken. “Het zou kunnen dat blanke ouders nog altijd segregationistische ideeën hebben. Dan zouden ze hun kinderen liever naar blanke universiteiten. Die zijn erg duur en niet te betalen voor de meerderheid van de zwarte bevolking. Ook daarom komen Afrikaanse studenten uiteindelijk bij ons in Fort Hare terecht. Dat wij een zwarte universiteit zijn, is zeker geen kwestie van beleid.”

BLANK BASTION

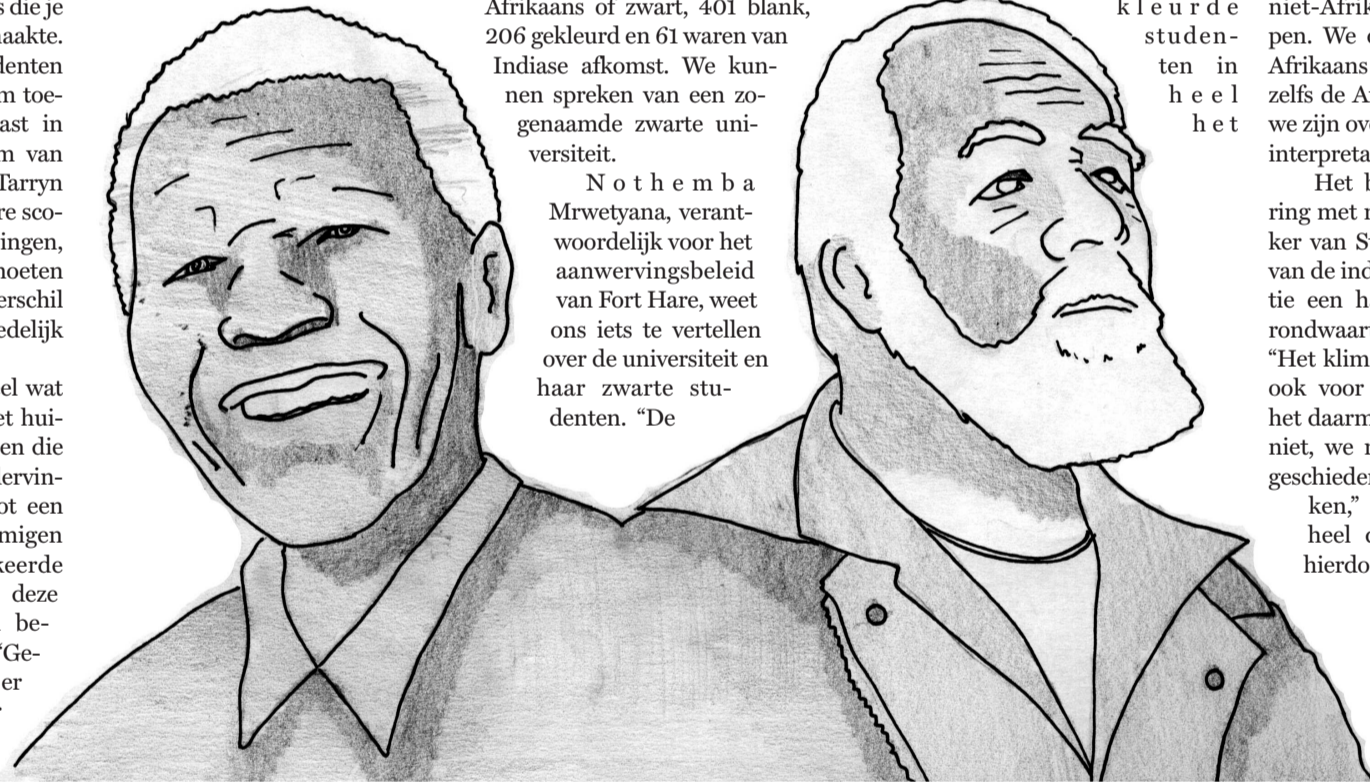
De universiteit van Stellenbosch, zo’n 50 kilometer ten oosten van Kaapstad, staat helemaal aan de andere kant van het spectrum. De universiteit worstelt met de laagste integratiecijfers van zwarte en gekleurde studenten in het

land. “Momenteel is slechts 23 procent van de ingeschrevenen van zwarte, gekleurde of Indische afkomst,” schets vicedirecteur van het Centrum voor Studentenzaken Leslie Van Rooi de situatie.

De stad en de universiteit voelen dan ook de schaduw van de geschiedenis. Stellenbosch was tijdens het Apartheidsregime een strikt Afrikaanssprekende universiteit. Ze groeide uit tot het bastion van de blanke, Afrikaanse taal en intellectualiteit. “In de jaren tachtig werden stapsgewijs zwarte studenten toegelaten, maar het is pas sinds de val van het regime dat de universiteit echt open staat voor zwarten en gekleurden,” aldus Van Rooi.

“Door ons verleden lijden we nog steeds onder een slecht imago van “blanke universiteit”. Ook het feit dat in de stad Stellenbosch een erg grote kloof gaapt tussen arm en rijk doet hier geen goed aan,” stelt Van Rooi. “De universiteit doet ernstige inspanningen om dat imago te veranderen en vooral om het klimaat voor zwarte of gekleurde studenten te verbeteren. We rekruteren uit zwarte scholen, zorgen voor gesubsidieerde residenties, enzovoort. De universiteit is nu ook tweetalig Afrikaans-Engels, wat haar veel toegankelijker maakt voor niet-Afrikaanse bevolkingsgroepen. We ondersteunen nog steeds Afrikaans als academische taal en zelfs de Afrikaanse identiteit, maar we zijn overgeschakeld op een open interpretatie ervan.”

Het blijft echter een verbetering met mondjesmaat. Een bezoeker van Stellenbosch kan zich niet van de indruk ontdoen dat segregatie een harde realiteit is die nog rondwaart in het leven van alledag. “Het klimaat voor studenten, maar ook voor personeel, verbetert. Of het daarmee goed genoeg is? Zeker niet, we moeten er vanwege onze geschiedenis des te harder aan werken,” besluit Van Rooi. Laat heel de Regenboognatie zich hierdoor aangesproken voelen.

LAURENS CERULUS

Europa | Van Rompuy's missie

“What we do not need is more rhetoric,” zei David Frost vorige week nog, over de Ierse fratsen die de hele Europese Unie in hun Icarusval dreigen mee te sleuren. Desalniettemin sloegen wij die wijze woorden maar wat graag in de wind en vochten we maandag mee om een plaatsje in een overvolle Aula Pieter De Somer. Daar stond een voordracht gepland door niemand minder dan Europa's bekendste dweil, a.k.a. voorzitter van de Europese raad: Herman Van Rompuy.

CEDRIC HAUBEN |

In het kader van de lezingenreeks Lessen voor de XXIe eeuw wisten de organisatoren als opener een vis van formaat te vangen. De kleine man in de straat voelt steeds effectiever de uitwerking die de EU op zijn leven heeft en het besef dat onze generatie decennialang slaafs de reddingsplannen van vandaag zal mogen afbetalen nestelt zich in de krochten van ons verstand. “Maar er is hoop,”

zo vertelde onze president in een bijzonder eloquente versie van zijn blijde boodschap. “We zullen de grote landen zelf doen inzien dat samenwerking belangrijk is.”

OPTIMIST

Elke businesscoach zal je vertellen dat eerder wie in tijden van zwarte sneeuw toch nog de optimist zelve blijft de sterkste schakel in een bedrijf zal zijn. En dat leek Haiku Herman prima te hebben begrepen. Hij preeste de werking van het huidige systeem binnen zijn EU en hoofdzakelijk ook de euro. Vooral omdat de invoering van die laatste “ons tot grootste gemeenschappelijke markt ter wereld heeft gemaakt en ons zo door de crisis weet te loodsen.”

Daarnaast had hij lof voor het centripetale systeem waarbij landen zichzelf limieten opleggen door controlebevoegdheden aan de EU toe te kennen om zo de eigen welvaart te garanderen. Op zich een erg paradoxaal gegeven, maar wel een teken van het geloof der naties in haar overkoepelende overheid.

VERVAGEND IDEALISME

“Alle problemen waren overwinbaar in het verleden en zullen dat nu ook zijn” was een van de vele lessen die Van Rompuy trok uit zijn zorgvuldig opgebouwde redevoering waarop nagenoeg niets aan te merken viel. Zij het dan misschien dat de historische inleiding voor de geïnteresseerde student ietwat overbodig was. Zijn betoog was er

het belangrijk dat we de Europese gedachte eer blijven aandoen en na de vervaging van die oorspronkelijke *drive* niet enkel overstappen op nationale belangenverdediging.

Daarin leek Van Rompuy dan ook zijn heil en missie te hebben gevonden: hij ziet het als zijn persoonlijke taak alle EU-burgers de nodige zin voor intergouvernementeel patriotisme bij te brengen. Wij zagen

*Herman Van Rompuy
preeste Europa de lucht in
erg overtuigend*

HAIKU CEDRIC HAUBEN

vooral een over het onvermijdelijk verdwijnend idealisme dat echter geen probleem hoeft te vormen voor het functioneren van de gemeenschap, zolang er maar een basis van positivisme aanwezig blijft. Daarom is

een overtuigende aanzet daartoe. Hij weze dan misschien niet de meest charismatische politicus van het continent, maar wel een geloofwaardig man.

Solliciteren

“Ik heb hier een wc-rol”

Wij zijn van het principe van de eeuwige jeugd. Vooral niet willen toegeven dat wij een rijpere leeftijd bereiken. Ook al kietelt de drempel van de arbeidsmarkt aan onze voeten. Een job uitoefenen? Oké. Er één zoeken? Oké. Er ook nog voor geselecteerd worden? Dat is een andere zaak. Realitycheck met de sollicitatietrainingen van de Dienst Studietoelagen.

PIETER HAECK |

“Zullen we beginnen? Ook al zijn er twee mensen voorlopig nog niet.” Zij zullen niet meer komen. De opkomst tijdens één van de sessies van Eerste Hulp Bij Solliciteren, georganiseerd door de Dienst Studietoelagen is inderdaad niet bepaald om over naar huis te schrijven. Onterecht, zo zal blijken. Wij gebruiken lovende woorden misschien niet graag, maar deze keer pleiten wij met luide stem dat sollicitatietraining een verplicht vak in elke masteropleiding zou moeten worden.

Beginnen met een bang, ze

Sollicitatietraining zou een verplicht vak moeten worden

houden er precies wel van, bij de dienst Studietoelagen. “Ik heb een wc-rol. Trek er maar een paar blaadjes af,” vertelt de weledele dame Cathy Dewolf met uitgestreken gezicht. Vervolgens voltrekken wij een handeling die zich alleen op toilet afspeelt, namelijk goed wat wc-papier nemen, waarna wij elk blaadje functioneel volschrijven om zo onszelf voor te stellen. *Veto en Wij kennen niets van solliciteren* siert onze blaadjes. Een kort rondje leert ons: wij vallen uit de toon.

GROENTJE

“Of je er in het begin van het academiejaar er al mee bezig bent of niet, heeft onder andere te maken met welke richting je volgt. Mensen uit economie of ingenieursrichtingen worden dan al benaderd door bedrijven en hebben op dat moment al nood aan sollicitatiehulp,” aldus lesgeefster Cathy Dewolf. “In andere richtingen komt die nood pas later.” Vandaar dat wij in de ogen gekeken worden door een aantal economen, een ingenieur en een verwaalde doctoranda Sociologie. Vergevorderd in hun kennis over

het sollicitatiewezen, reeds *live* en exclusief ervaring opgedaan. Wij voelen ons even het groentje van de groep.

Blijkbaar is dat net het ideale criterium om voor de groep, die u aanstaart als hongerige leeuwen, gegooid te worden. We spelen het rolletje van student die kandidaat is om zijn thesis te schrijven bij een andere student, maar alleen als de andere student u selecteert. Slik. Selectie. Waarom wilt u dit? “Heeft u iets van voor kennis? Ben jij een leiderstype?”

Gelukkig hebben wij van leuteren onze tijdsbesteding gemaakt en brengen we het er min of meer goed van af. Overtuigend is het oordeel en we blijken aangenomen te zijn.

VALKUILEN

Veel belangrijker is de diepgaande analyse van het gesprek achteraf. Een sollicitatiegesprek blijkt gevoed door een peilen naar verschillende factoren. Ze willen weten of jij iets weet, iets kan, iets wil en iets bent. Voor een dieper begrip hierover moet u zelf maar aanschuiven bij de Hoogleraren der Sollicitatie. Hun rijk betoog, gaande van een tip om van valkuilen uitdagingen te maken tot interessante opmerkingen over taakbeschrijvingen in uw cv, fascineert ons en doet ons reikhalzend uitkijken naar de tweede les.

Dat betoog is bovendien lekker interactief, maar daarom ook wel behoorlijk confronterend. Eerste indrukken lijken van cruciaal belang. De zeven aanwezige personen besnuffelen elkaar dan ook veelvuldig, in een heel open sfeer, met zeer directe bewoordingen over elkaars eigenschappen. Dat blijkt ook in de bedrijfswereld het geval te zijn.

Het verzamelde ervaren sollicitatievolk opent voor ons een hele nieuwe wereld, namelijk die van selectieproeven, *case-studies*, interviews en allerlei testen. Ook de bundels informatie die worden uitgedeeld, prikkelen ons enorm en doen ons uitkijken naar een volgende les. Helaas komt die er voor ons niet.

www.kuleuven.be/studietoelagen

Infosessie doctoreren aan de K.U.Leuven

Doctoreren, doctoreren, wie zijn best doet kan het leren. Samson en Gert wisten het al en steeds meer en meer studenten ook. Daarom organiseren de doctorale scholen van Biomedische Wetenschappen en deze van Wetenschap en Technologie komende woensdag een infosessie voor de geïnteresseerde masterstudenten.

FRANK PIETERMAAT |

Het aantal doctoraatsstudenten zit al jaren in de lift. Steeds meer en meer studenten zien een verlengd verblijf aan de universiteit wel zitten. Woensdag zijn alle afstuderende masterstudenten van de groep Wetenschap en Technologie en de groep Biomedische Wetenschappen uitgenodigd op een infosessie over doctoreren.

Op het programma van de infosessie, die doorging in het auditorium Max Weber, stond een voorstelling van de Doctoral School Biomedical Sciences en de Arenberg Doctoral School. Daarnaast kwamen twee doctorandi spreken over hun eigen ervaringen en werd er bekeken welke carrièremogelijkheden een doctoraat biedt.

Afsluitend staat er een receptie gepland waar enkele informele contacten tussen studenten en promotoren mogelijk zijn.

FULLTIME

Zelf gingen we ook eens op zoek naar enkele doctorandi om te achterhalen wat hen precies drijft. Daniel Langer, verbonden aan de groep Biomedische Wetenschappen, is ondertussen postdoctoraal medewerker en vertelt over zijn ervaringen: “Nu vraag ik me plots ook af waarom ik eraan begonnen was.”

“Mij spraken vooral het inhoudelijke aspect en de contacten heel erg aan. Natuurlijk moet je wel voldoende gemotiveerd zijn om eraan te beginnen, vooral omdat je vanzelfsprekend met moeilijke momenten te maken krijgt waar je door moet en

dan is een goede brok motivatie zeker welkom.”

Hoe vult een doctoraatsstudent dan zijn dag in? “Dat verschilt natuurlijk voor iedereen,” vertelt Daniel. “Bij ons worden gedurende een halve dag metingen uitgevoerd in het ziekenhuis waarna we de rest van de dag de data verwerken. In dat opzicht kan je het wel een fulltimejob noemen.”

MATCH

Naast de *doctoral schools* van Biomedische Wetenschappen en Arenberg is er ook een Doctoral School Humane Wetenschappen. Hieronder vallen onder andere Psychologie, Rechten en Sociale Wetenschappen. Binnen deze laatste faculteit staken wij ons licht op bij doctorandus Dieter Vanhee, die zijn doctoraat combineert met een project gefinancierd door het Steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen (SBOV).

Vanhee vertelt: “Ik heb in eerste instantie gekozen om het SBOV-project uit te voeren. Daarna is er mij binnen de faculteit, en meer bepaald het Instituut voor de Overheid, de mogelijkheid geboden om in mijn onderzoeksdomein een doctoraat te maken. Vanzelfsprekend loopt het doctoraat echter in grote lijnen samen met het project.”

Ook Dieter Vanhee benadrukt het belang van voldoende motivatie: “Het is een werk van lange adem waarbij gedurende meerdere jaren wordt ingezoomd op een bepaalde materie. Volharding is daarbij noodzakelijk. Het moet verder vooral inhoudelijk klikken tussen de doctorandus en het doctoraat. Als die *match* er niet is, wordt het moeilijk.”

Pimp je gezelschapsspel

Er is iets fundamenteel fout aan het woord “gezelschapsspel”. Fuck het gezelschap, leve de competitie. Snuffelen en bloed ruiken wanneer je de Nieuwstraat voor andermans neus opkoopt. Bonzende opwindende wanneer je Riskgewijs in diep Afrika ten strijde trekt. De ultieme bluff tijdens de flop van poker. Maar bent u deze spelen soms ook beu? Wilt u ook iets anders? Pimp dan, pimp uw gezelschapsspel of maak er nieuwe.

PIETER HAECK & MARGOT HOLLEVOET |

Hebt u het ook zo wat gehad met die van de pot gerukte verhaaltjes in sommige gezelschapsspelletjes?

Aan het hoofd van een wereldmacht in Risk, een succesvol vastgoedmagnaat in Monopoly, een stichter der neoderzettingen in de Kolonisten van Catan.

Alsof er geen heerlijke spelen kunnen worden gebouwd rond wat studenten, Leuven, fakbars, kortom, uw dagelijkse leefwereld. *Veto* ging creatief aan de slag en wordt sowieso stinkend rijk met volgend modelspel.

NICK DE FLIK

U neme bekende personages. A la rector Mark Waer, studenteninspecteur Nick de Flik, uw geliefde prof, Louis Tobback, weten wij veel. Bijgevolg is het niet meer moeilijk om pionnetjes te knutselen en een imaginair spelbord in te palmen. Imaginair? Hoezee, pak het beste karton en knutsel een spelbord!

Wij gingen aan de slag met een halve restverpakking en dissecteerden haar tot een überhip model van de Tiensestraat. Vakjes en paadjes, ijswinkeltjes en Fochpleinen, allen zijn ze aanwezig op het toekomstig bewegingsveld van onze vers gecreëerde poppetjes. Alles staat klaar, nu nog weten wat er mee te doen! Een korte blik op onze Vetopartners brengt ons meteen aan de wijs wat het doel in ons leven is.

Primeurs jagen! Scoops verzamelen! Ziedaar, het doel van het spel!

JOURNALISTENVAK

Tobback hopt naar Politika Kaffee. Met zijn kleine beentjes moet hij zich echter haasten want de primeur is maar beperkte tijd interessant. Harde les uit het journalistenvak! Elk nieuws heeft maar een beperkte nieuwswaarde. Eenmaal in Politika aangekomen,

scoort hij een pintje en een primeurtje, in die volgorde, want anders telt het niet. Ziedaar een mogelijk scenario van uw bordspel.

Wenst u deze basishandeling nog te pimpen? *Enter* extra regeltjes en mogelijkheden. Zo kan Mark Waer extra punten scoren door verschillende primeurs in te wisselen voor de meer waardevolle voorpagina. Of misschien onderschept Nick de Flik u en wat andere amokmakers, waardoor overlast u een beurt lang op dezelfde plaats houdt.

ABLATIEF

Bent u meer van het ruige type dat voor elke primeur een whisky'tje wil scoren en bijgevolg diep in het spel functie en gebruik van de ablatief begint te declameren? Welaan dan, laat de drank aanrukken en bedenk, het best voor het spel begint, functionele regels voor uw drankgebruik. Doe het met mate.

Spelen was, toen wij een levenslustige peuter waren, best wel eenvoudig. Nu is het, mits het feit dat wij ons de uitdaging oplegden een nieuw gezelschapsspel in elkaar te boksen, best wel een monnikenwerk geworden. Kaartjes knippen, borden tekenen, daar foto's van nemen. het is een helse job.

Toch is de trots groot wanneer wij tijdens een gezapig avondje op de zetels van onze redactie plots rechtveren en luidkeels roepen dat wij een spel hebben gemaakt. Het Grote Studentenspel. Binnenkort in de winkels. Koop het. Dan kopen wij dat van u.

SOPHIE VERREKEN

Kussengevecht | “Waar is de Waal?”

Het heeft lang geduurd voor onze Italiaanse kotgenoot het kon vatten: Vlaamse en Waalse studenten die elkaar — in naam van België! — zouden aflossen in een kussengevecht. Toch is dat wat er op 23 november op het Ladeuzeplein te gebeuren stond. Een apenland, quoi?

ALEXANDER CORNET |

In navolging van de “Knuffel eens een Waal”-actie uit 2007 organiseerden enkele linkse jongerenorganisaties opnieuw een ludieke actie die moest aantonen dat Walen en Vlamingen ook in tijden van politieke crisis met z'n allen gewoon fiere Belgen zijn. Sandra Kims *J'aime La Vie* knalde door de boxen en ook de controversiële Clouseauhit *Leve België* moest bewijzen dat Walen en Vlamingen één zijn.

RATTEN

De opruiende slogans — “Waalse ratten, rol uw matten!” — die door de Vlaamse leeuwenmascotte gescandeerd werden, deden aanvankelijk anders vermoeden. De grens tussen humor en ernst leek eventjes heel erg dun, maar na rondvraag bleek dat ook die “*Les wallons sont du kaka*” wel degelijk om te lachen was. Jammer voor de tienkoppige

NSV!-delegatie die met leeuwenvlaggen kwam zwaaien. Maar zij kwamen, naar eigen zeggen, vooral om hun misprijzen ten aanzien van de Vlaamse initiatiefnemers te uiten.

LEGER

Het Waalse leger op zijn beurt bestond uit een vijftigtal rekruten. Ook zij scandeerden slogans als: “*Frapper les flamands, c'est bien pour la santé!*” Beide kampen waren kortom klaar voor de strijd en vielen ten slotte aan. Kussens vlogen in het rond, gegil overstemde het *geblèr* van Koen Wauters en de talrijk opgekomen journalisten en cameramensen zochten veiligere oorden op.

Maar na nog geen vijf minuten was de strijd enigszins verrassend gedaan. De NSV!-delegatie was tijdens het kussengevecht ook op andere manieren aan het vechten gegaan, aldus medeorganisator Thomas Van Oppens, en de organisatie had daarom beslist deze ludieke bedoelde actie tijdig af te breken om ze

niet op een sisser te laten uitdraaien. Er werd echter niet lang om gemaakt, de studentenorganisaties hadden hun punt wel gemaakt, en de verbroedering tussen beide kampen kon

een aanvang nemen met pintjes en knuffels. Conclusie: dit soort acties blijven inhoudsloze gimmicks, maar het zijn wel ludieke inhoudsloze gimmicks.

MICHEL PEYS

De Regering (1) | Orde op zaken in Europa

Tot nader order boert België voort zonder volwaardige regering. Om deze lacune op te vullen, bombardeert Veto wekelijks de geschikte persoon tot minister, met volle bevoegdheid over een beleidsdomein. Deze week worden de Jonge Europese Federalisten (JEF Leuven) uitgeroepen tot gezagsdragers over de Europese Unie.

LAURENS CERULUS & PIETER HAECK |

Veto: *Eerste dag op het kantoor. Wat zou je allereerste beleidsdaad zijn?*

Peter Oomsels: «Ik zou orde scheppen in de bevoegdheden: zaken Europees maken die het moeten zijn en vice versa. Ik zou bijvoorbeeld klimaat- en pensioensbeleid Europees maken. Daarnaast blijft het principe van subsidiariteit belangrijk. Wij zijn geen *cheerleaders* van Europa: een uitbreiding moet ook zin hebben.»

Sam Coomans: «Eén van mijn eerste daden zou de afschaffing van de unanimiteit zijn. Alles mag dan met meerderheden gestemd worden. Aan de instituties zou ik niet te veel rommelen. Het evenwicht tussen het Parlement en de Raad is fragiel. Daarin snoeien staat gelijk aan het openen van de doos van Pandora.»

Peter: «Het is belangrijk dat de lidstaten een plaats hebben, aangezien Europa voorlopig vooral economisch geïntegreerd is, maar politiek veel minder. Lidstaten moeten dus nog hun zeg hebben zolang er geen betere politieke integratie is.»

Veto: *Stel, je zit om twee uur 's nachts aan de haard met Nicolas Sarkozy, de whisky in de hand. Wat zou je hem proberen duidelijk te maken?*

Peter: «Gemeenschappelijke interesses zijn belangrijk in zo'n situaties. Ik zou dus zeker over Carla Bruni beginnen (*lacht*). Nee, ik zou proberen hem te overtuigen van het Europese project, aangezien de grote lidstaten vaak de nationale belangen voorop stellen en elkaar beconcurreren.»

Veto: *Als Herman Van Rompuy morgen het hoekje om gaat, wie zet je dan aan het roer?*

Peter: «Niet vergeten: Arnold Schwarzenegger is een Europeaan. We kunnen die terughalen uit Californië (*gelach*).»

Sam: «Hij heeft daar mooie dingen gedaan (*hilariteit*).»

Peter: «Serieus? Je moet daar eigenlijk een grijze muis hebben, die dan weer heel competent is. Op dat vlak hebben ze met Van Rompuy een goede keuze gemaakt. De Commissievoorzitter zou beter iets neutraler zijn.»

Sam: «Barroso is niet echt een sterk drijvende kracht. Hij blijft een compromisfiguur. Van Rompuy is volgens mij goed bezig: hij begint ook stelling in te nemen over belangrijke dossiers. Maar hij mag wel wat meer *marketeer* zijn van het Europese project.»

Veto: *Hoe lossen jullie de crisis van de Eurozone op?*

Sam: «Mmm. (*lacht*) Voorlopig kunnen we de crisis dragen dankzij de solidariteit in Europa. Maar eens ook de grote lidstaten als Spanje en Italië overkop gaan, is het boeken toe voor de euro, of we moeten

heel creatieve oplossingen beginnen zoeken.»

Peter: «Het is jammer dat de politici Europa nu echter politiek misbruiken naar hun bevolking toe. De Ierse politici spiegelen de besparingen, die onafwendbaar waren, af met het argument: we moeten wel van Brussel.»

Veto: *Als je een slagzin moet verzinnen voor Europa, wat zou die zijn?*

Sam: «We hebben er één, hé. *United in diversity* is de slagzin. Schrijf dat maar in jullie artikel, dan weten mensen het voortaan (*lacht*).»

Bij deze.

Veto quizt (4) | Historiaquiz

Tweewekelijks quizt een Vetoteam in de aula's van Leuven op zoek naar vraag, antwoord en onverbloemd plezier tussenin. Uit de plooiën van de geschiedenis haalden wij al meer plezier dan uit de plooiën van ons beddengoed, waardoor wij barstensvol vertrouwen vertrokken richting het vragenuurtje van Historia. De Koude Oorlog? Weten wij alles over. Watergate? Daar zijn wij vol van. Oh oh Team Veto!

PIETER HAECK |

Episch is een woord dat stilaan de status van *passé* bereikt, maar wij nemen het graag in de mond voor de opkomst van deelnemers aan de Historiaquiz. Een zekere aula aan de Erasmustuin zat afgeladen vol, we konden de briesende adem van onze burens in onze nek voelen. *We love the smell of fear in the evening.*

Zelf werden we gekenmerkt door een kietelende opwinding en gebrandmerkt door de gesel van de tijd, namelijk de pompende adrenaline om te overwinnen. We kenden heel wat volk in de zaal, wisten dat dit een serieuze quiz was die ons bovenaards intellectueel niveau naar waarde wist te schatten en waren bijgevolg als een kind aan de vooravond van Sinterklaas. Vol begerige verwachting.

Als de klok *trivial-time* slaat op de redactie, ergeren wij ons wel eens aan vragen die ons oproepen om te gokken of te schatten. Je kan die dingen ook gewoon weten en opslaan, maar wij zijn niet echt een fan van dat deel van de hersenen dat een lijvig deel aan onnozele details oppikt, maar zich zelden bezig houdt met fundamentele kennis. Helaas voor ons waren deze gekkigheden overvloedig aanwezig in de quiz.

Wie vond de duikershelm uit? Hoeveel categorieën zijn er in de duivensport? Waarvoor staat het chemische symbool Sn? Ergens kunnen we ons wel inbeelden dat de antwoorden “Leonardo da Vinci”, “zes” en “tin” zijn, maar erg vertrouwd zijn we niet met deze eventuele passieve kennis. Laat staan dat we die in een mum van tijd kunnen genereren. We zijn goed, maar niet zo goed.

PAKKET

Iemand vroeg ons de charme van de juryleden te vermelden. Sorry, maar zoiets laat ons barkoud. Wij zijn zelden omkoopbaar, behalve dan met een occasionele fles champagne misschien. Onze kritische blik scant en skimt, de hele organisatorische *shizzle* moet er soms aan geloven. Hier lukte dat echter niet. Nette powerpoint, leuke regeltjes, mooi jokersysteem. Wij bekennen zelfs: wij houden van de Historiaquiz, zolang ze niet te verwaand worden om het niveau ontstellend hoog te leggen. Wij zijn geen slechte verliezers, het was een alom gehoorde commentaar.

Veel vragen zweefden wat boven de hoofden van het publiek, dat nochtans stijf stond van een intellectuele aanblik. Zo een publiek dat gelukkig nog weet hoe sudoku's op te lossen en welke vlag de Republiek Kosovo heeft. Maar toch. “Mijn bomma kan het beter,” hoorde we een doodnuchtere student roepen in de mistige kilte van de Erasmustuin achteraf. De gemoederen waren misschien wel verhit door enige feitelijke vitterigheid en gefrustreerde onwetendheid, maar niet echt opgewarmd aan een gezellig potje quizen. Leuk geprobeerd, Historia, maar volgend jaar mag het echt wat toegankelijker.

BAS VAN DEN BOGAERT

De sprekende ezels in café De Metafoor

“Alles kan, alles mag, zolang het geen witte vlekken op het podium achterlaat.” Ziedaar de intentieverklaring van Stijn Vrancken, moderator van free podium de Sprekende Ezels. Zeven jonge dichters en muzikanten waagden op 22 november hun kans in café de Metafoor. Even overlopen of zij vlekken dan wel een indruk nalieten.

ALEXANDER CORNET |

Maïte Jimenez-Mariné bewees dat ze weet hoe ze een gedicht moet voordragen. Fluisteren, een beetje mysterieus doen, dat soort dingen. Haar gedichten gingen over de liefde, zei ze, en even later noemde ze diezelfde gedichten nogal cliché. Wie zijn wij om te zeggen dat het niet zo was?

Geert Simonis noemde het dan weer een misvatting dat iedereen zijn poëzie zou begrijpen. Feit is dat zijn bindteksten zeker zo goed waren. Tussen enkele gedichten door, nodigde Geert ons uit om te moshen en vertelde hij dat elk gedicht een achtervolgsscène nodig heeft. Wie zijn wij om te zeggen dat het niet zo is?

Hans Empereur wilde publiekelijk zijn excuses aanbieden aan een Chinees die hij ergens had omvergereden. Zo gezegd zo gedaan.

Nefert Viaene had een akoestische gitaar meegebracht en verklaarde zenuwachtig te zijn. Dat maakte haar sympathiek en ze kreeg het luidste applaus tot dan toe. Ook wij waren fan en schreven in grote letters “WOW” op een briefje. Maar of we het daarmee over haar cover van Lady Gaga’s *Bad Romance* of over haar mooie ogen hadden? Misschien wel over beide.

Lotte Dodion mocht na de pauze bewijzen dat ze de terechte winnares is van Brabant Gedicht 2010. Een loden druk die haar deed besluiten er bij te gaan zitten. Ze werd verzocht luider te praten, wij hielden onze oren gespist. Zo konden we horen dat Lotte mooie gedichten schrijft. Of toch de mooiste die we die avond te horen kregen.

Adriaan Kuipers ging in het publiek op zoek naar een meisje om van te houden. Zijn oog viel op Lotte en hij beloofde haar versjes voor te lezen tot ze voor hem zou zwichten. Wij voelden ons gepasseerd, stoorden ons aan Adriaans zeurderige toontje en moesten onwillekeurig denken aan een zinnetje uit één van Lottes gedichten: “Loop naar de maan.”

Emma Maris had ten slotte de eer om ons met een positief gevoel de nacht in te sturen. Ze hoopte daarin te slagen met enkel haar stem en haar gitaar. Het leek haar ook te gaan lukken, maar covers van én Jasper Erkens én Milow bleken uiteindelijk gewoon te veel van het slechte.

Toch waren er geen winnaars of verliezers. Er waren zeven sprekende ezels die allemaal koppig mogen blijven balken op hun weg naar naam en faam.

Met een positief gevoel de nacht in

Kindjes op het Kortfilmfestival

Volgende week, van 4 tot 11 december, komen er heel veel kortfilmkindjes samen in het STUK. Zo veel dat het het Internationaal Kortfilmfestival Leuven genoemd wordt. Het wordt heel leuk en iedereen mag meedoen.

ELISABETH DE SCHUTTER |

Hallo, mijn naam is Jefke. Ik ben pas geboren en nog heel erg klein. Mijn mama en papa hebben mij het voorbije jaar geconcipieerd, megedragen en gebaard, met hulp en bijstand van de rest van de familie. Voorlopig heb ik nog geen vriendjes, maar daar komt volgende week verandering in. Van 4 tot 11 december gaan alle kindjes die dit jaar geboren zijn, samenkomen in STUK. Daar kunnen we elkaar leren kennen en vriendjes worden. Met bijna 250 gaan we zijn!

KINDJES

Om niet verloren te lopen zijn we onderverdeeld in verschillende groepjes. Ik zit in het Vlaamse groepje voor Animatie. Dat lijkt me leuk, al zijn er ook serieuzere kindjes bij. Een ander Vlaams groepje is Fictie, zij zijn met zoveel dat ze in vier werden opgesplitst. In de Vlaamse groepjes zitten kindjes van beroemde ouders, zoals Gilles Coulier en Wannas

Destoop. Negen andere Vlaamse groepjes zijn per wilde kaart uitgekozen door het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF). Mijn mama kent iemand die daar werkt, en die zegt dat dat misschien het mooiste gebouw van heel Brussel is. De mensen die daar wonen, hebben de beste kindjes van pas afgestudeerde kunstenaars uitgekozen.

Derde NachtKrachtNacht

Maandagavond was het zo koud dat elke voet teentje per teentje gevoelloos werd. Het gure winterweer leek echter zowel de organisatie als de bezoekers van de derde NachtKrachtNacht worst te wezen. Er stond immers een gezellige avond met muzikale hoogstandjes op het programma.

DAAN WAUTERS |

De eer om de functie van locatie te volbrengen, viel dit jaar te beurt aan een prachtig ingerichte tuin in de Schapenstraat. De toon voor de avond werd meteen gezet door een sfeervol verlichte tent, zowel warme als koude dranken aan democratische prijzen, huiselijke tapijten op de grond en twee elektrische verwarmers.

De Merchtemse vijfkopppige band Zyfa mocht de spits afbijten en het toestromende volk in de stemming brengen. Met de hulp van een getalenteerde saxofonist en onder andere een cover die Ryan Adams *himself* met een mond vol tanden zou achterlaten, volbrachten ze hun opdracht met glans. Daarna was het de beurt aan Head Full of Flames, dat deze zomer nog te zien was op M-idzomer. Gewapend met een ukulele en een *lap steel* brachten ze een verbluffende en introverte instrumentale sessie. Uiteindelijk trokken The Catatonics alle registers open en legden voor iedereen het diepste van hun ziel bloot. Mede door het goede zangwerk van alle bandleden zorgden ze voor een intiem optreden om U tegen te zeggen!

STILTE AUB!

Het was opvallend dat er expliciet gevraagd werd dat het publiek de stilte zou bewaren tijdens de optredens. Volgens Pieter-Jan Van Den Troost, organisator van het eerste uur, ligt hierin net het doel van NachtKracht. “In

cafés worden optredens vaak overstemd door lawaai. Het publiek babbelt er in vele gevallen zomaar op los, terwijl de muziek aan hen voorbij gaat. Op NachtKracht kunnen muzikanten hun ding doen zonder daarin gestoord te worden,” legt hij uit. Om aan het muzikale aspect de juiste sfeer te koppelen, wordt het festival elk jaar op een andere unieke plaats georganiseerd. Van Den Troost beseft echter dat de groeiende belangstelling hen eventueel voor problemen kan zetten: “Hoe meer volk er aanwezig is, hoe moeilijker het wordt om de stilte in aannemelijke vormen te bewaren. We zullen binnenkort dus moeten nadenken over hoe we dat kunnen oplossen zonder aan de omkadering van het concept te raken.”

Gezelligheid troef!

UITBREIDING

Intussen is het NachtKrachtidee al buiten de Leuvense grenzen getreden. Op vraag van cultuurcentrum De Muze organiseert dezelfde ploeg op 18 december de eerste editie in Meise. Pieter-Jan Van Den Troost verwacht enkele hinderpalen, maar hij is hierover alvast optimistisch: “Het publiek in Meise bestaat niet enkel uit studenten, wat het voor ons waarschijnlijk iets moeilijker zal maken om alles in goede banen te leiden. We hebben er in elk geval al veel zin in.” Een verdere uitbreiding naar andere cultuurcentra zit er voor de toekomst wel in. “Maar dan zullen we nog meer reclame moeten maken,” zegt hij.

MICHEL FEYS

Maar er gaan niet alleen Vlaamse kindjes zijn, ik ga vriendjes kunnen maken in heel Europa, in allemaal verschillende talen. Daarvan zijn er zelfs acht groepjes, niet per taal ofzo, maar allemaal door elkaar. Er zijn ook drie groepjes speciaal voor onze Nederlandse noorderburen. Zij krijgen extra veel aandacht dit jaar en dus zitten ze niet gewoon bij de rest van de Europese kindjes. Mijn mama heeft gezegd dat ik hen kan verstaan,

maar dat ze wel grappig spreken.

NOG KINDJES

De kindjes die goed mopjes kunnen vertellen zitten ook allemaal samen, in vier groepjes verdeeld. Dat zijn vast heel erg slimme kindjes, want mopjes vertellen is best moeilijk. Dan zijn er ook nog vier groepjes, helemaal

gericht op andere kindjes. Bij een van die kindjes komt prinses Prieltje, die eigenlijk in het echt Ianka Fleerackers heet, live meedoen. Drie groepjes zijn voor geanimeerde kindjes uit andere landen.

Achteraan zijn er twee groepen rare kindjes, maar ik mag er niet mee lachen van mijn mama, zij zijn *ekfirimenteel*. Hun ouders hebben vanalles door elkaar gemengd of essentiële dingen, zoals de hersenen, wegge laten, om te zien of er zo ook goede kindjes kunnen geboren worden. Echt raar zijn de kindjes die in 3D gemaakt zijn. Zij zijn niet eens tot een groepje gemaakt, maar gaan gewoon heel de tijd daar een beetje rondlopen.

Op het einde van de week gaan ze het beste kindje kiezen. Er zijn prijzen van een jury met belangrijke mensen en van het publiek, apart voor Vlaamse kindjes en Europese kindjes en eerstgeboren kindjes. Er is daar ook een leuk cafeetje.

Motek in STUK

“Drinken, smoren, spelen”

Het fabeltastische Brusselse gezelschap Motek stelde vorige week dinsdag zijn derde plaat “Dragons” voor in STUK. Hun mysterieuze lappen geluid riepen bij ons heel veel vragen op. Tijdens de lunchpauze mochten we ze allemaal stellen. Wij zijn hondjes met heel veel chance. Wij blaffen maar wij bijten niet.

GEERT JANSSEN & JOCHEM THYSSEN |

Veto: Wat bedoelen jullie met de titel?

Ken De Cooman (drums): «Wij voelen ons draken in de maatschappij vandaag. We moeten stevig ons mannetje staan om onze muziek te kunnen blijven maken. Vechten, vechten, vechten. Maar de muziek geeft ons ook kracht.»

Steven Biebaut, (bas): «Als een nummer ontstaat, kiezen we titels puur associatief. Sommige veranderen later maar de meeste blijven wel. Toen de plaat vorm begon te krijgen, dekten *Dragons* de lading het best.»

De Cooman: «Door het artwork heeft hij voor mij meer betekenis gekregen. De buitenkant is een mysterieus bos in Japan. De binnenkant is een helder, blauw, dynamisch stadszicht. Dat contrast is een heel sterk beeld.»

Veto: Hoe zouden jullie de muziek omschrijven?

De Cooman: «Toen we begonnen, waren we zuivere postrock maar daar zijn we uitgegroeid. Onlangs

omschreef iemand ons als *vintage Motek*. Ik denk dat we nu meer een eigen geluid hebben.»

Biebaut: «Deze plaat klinkt eerlijker dan *Port Sunshine*, de vorige. Die was heel erg in de studio gemaakt. Nu wisten we goed waar we heen wilden voor we begonnen op te nemen.»

Veto: Op dat album stond de hit “Tryer”, die niet echt representatief is voor de rest van jullie muziek.

Biebaut: «Zonder Tryer zouden wij nog meer underground zijn.»

De Cooman: «Tryer was een lokmiddel om het publiek een ruimere muzieksmaak bij te brengen. Mensen die op basis van dat nummer naar onze optredens kwamen, waren achteraf eerder verrast dan ontgoocheld.»

COMPLIMENT

Biebaut: «Onlangs speelden we in Erpe-Mere. Achteraf kwam een koppel van een jaar of vijftig vertellen dat de laatste keer dat ze zo onder de indruk waren geweest van een optreden, twintig jaar geleden was toen ze de beginnende *dEUS* zagen. Echt een schoon

JOCHEM THYSSEN

“Heel erg puur, bijna heilig”

compliment.»

Veto: Hoe komt jullie muziek tot stand?

Biebaut: «We spelen gewoon zonder iets af te spreken.»

De Cooman: «Drinken, smoren, spelen. Die jamsessie nemen we op en daar proberen we achteraf een coherent geheel van te maken.»

Veto: Dat klinkt als veel werk.

De Cooman: «Het jammen is heel leuk, maar achteraf repeteren voor een optreden is wel veel werk.»

Veto: Voor de tweede keer op rij stel-

len jullie een plaat voor in STUK.

Biebauts: «Het is hier heel prettig samenwerken met de techniekers en het management. Dat heb je niet overal.»

De Cooman: «Voor onze visuals werken we samen met Ugo Dehaes, die hier *artist in residence* is. Ugo deed voor ons een *performance* in een kleine ruimte en die hebben we gefilmd. Vreemde, dansachtige visuals, heel erg lichamenlijk.»

Veto: Een aantal gasten op de plaat doen vanavond ook live mee.

Biebaut: «Als we een nieuw nummer beginnen te maken, hebben we nooit een idee waar het naartoe gaat. Samenspelen is een uitdaging: een nieuwe manier van werken. We denken niet: we willen dit maken en daar hebben die persoon voor nodig. Roel (*Van Camp, red.*), de accordeonist van Die Anarchistische Abendunterhaltung, was gewoon even komen jammen. Dat is het laatste nummer van de plaat geworden. Met één micro opgepakt. Heel erg puur, bijna heilig.»

De Jeugd van Tegenwoordig

“Nederlanders kunnen op mijn piemel zitten”

“De lachende derde” is de nieuwe plaat van de De Jeugd van Tegenwoordig. Strakker dan een witte onderbroek. Vulgairder dan een wibeater. Zo funky als een paar bretellen. Goed gekleed is het halve werk. Applaus voor De Jeugd van Tegenwoordig!

GEERT JANSSEN & JELLE DEHAEN |

Vièze Fur: «Wat is jullie oplage?»

Veto: 9.000 stuks.

Willy Wartaal: «Dit wordt het interview van mijn leven: *let's go!*»

Veto: Wat moet België denken van de nieuwe plaat?

Willy: «België moet gewoon doorgaan met België te zijn. Als ze dat doen zullen ze de nieuwe plaat geweldig vinden. Jullie hebben goede muziek, Nederlanders niet. Nederlanders kunnen op mijn piemel zitten.»

Veto: Het nummer “Huilen in de club” viel ons het meeste op.

P. Fabergé: «De hit van de plaat, de *classic*.»

Willy: «Iedereen heeft het er over.»

Veto: *Sophocles en Euripides worden erin genamedropt.*

Willy: «Niet door mij. Ik neem daar afstand van. Volledig het werk van P. Fabergé. Hij is de slimme van ons.»

Fabergé: «Die namen gebruik ik als een illustratie van de Griekse tragedie.»

Veto: Jullie blijven leuke, geestige muziek maken.

Fabergé: «Het leven is niet altijd leuk. Soms moet je poepen en is er geen wc-papier.»

Willie: «Of is het van die hele plakkerige dat je moet blijven vegen tot je bil schoon is.»

Veto: Naar het schijnt heeft u zich

ooit in het bed van een Belgisch meisje ontlast.

Willy: «Niet waar. Ik zou niet durven in iemands bed te poepen, dat is *disrespectful*.»

Fabergé: «Dan moet je gewoon een nieuwe matras kopen.»

“Soms staan er zoveel blanken om me heen dat ik niet weet waar ik bij hoor”

Willy: «Klopt van geen kanten. Wie heeft die leugen verteld?»

Veto: U.

Willy: «Ikzelf? Zou ook kunnen. Dan is het waar.»

SMERIG BUSJE

Veto: Hebben jullie concurrenten in de Nederlandstalige hiphop?

Willy: «We zijn niet de top, maar we hebben geen concurrenten. Kane, dat is de top.»

Fabergé: «Anouk.»

Veto: Is er veel concurrentie binnen De Jeugd van Tegenwoordig?

Willy: «Heel, heel veel. Elke keer weer. Wie is de dikste? Wie is de zwartste? Ik weet dat ik ga winnen maar toch word ik onzeker.»

Fabergé: «Wie heeft er het mees-te baard?»

Veto: Jullie treden veel op, blijven jullie het graag doen?

Fur: «Als het er niet is, ga je het missen, als het te veel is, wil je

rust.»

Willy: «We zijn ook maar mensen. Thuis is het gezellig en je gaat een film kijken of er komen vrienden op bezoek. En opeens moet je weg. In een smerig busje van een bedrijf dat smerige busjes verhuurt voor geld. Ik vind muziek maken heel leuk — dat kan in je eentje — en ik vind optreden voor gezellige zalen leuk.»

Fabergé: «Als je twee uur in een auto zit om voor twintig mensen

op te treden dan is het gênant.»

Veto: Het moet toch lang geleden zijn dat jullie voor een klein publiek hebben gespeeld?

Willy: «Ik heb pas nog voor een halflage zaal gestaan.»

Veto: Niemand komt voor u alleen natuurlijk.

Willy: «Oh ja sorry. Soms staan er zoveel blanken om me heen dat ik niet weet waar ik bij hoor.»

Veto: De clip van “Buma in me zak” schijnt vol verwijzingen naar de *illuminati* zitten.

Fabergé: «Ik snap niet dat die mensen niet gewoon thuis de ruiten gaan schoonmaken.»

Willy: «Stel dat er een groep mensen is die heerst over de wereld. Zou je meedoen als je de mogelijkheid kreeg?»

Veto: Ja.

Willy: «Klaar. Ik ben tegen mensen die niet houden van macht.»

Dansende dinosaurussen

“Ze dansen in hun ondergoed,” werd ons vooraf verteld. De voorstelling “Out of Context – For Pina” van Alain Platel met zijn Les Ballets C de la B is ontdaan van alle ballast. Geen context, dat wil zeggen geen decor, geen vertrekpunt, geen boodschap, geen kostuums, zelfs bijna geen kleren. Vorige week donderdag en vrijdag zette Platel de Schouwburg met de mond vol tanden met deze voorstelling.

ELISABETH DE SCHUTTER |

Les Ballets Contemporains de la Belgique, opgericht door Alain Platel, keert met de voorstelling *Out of Context* terug naar de basis van dans: beweging van het menselijk lichaam. Klassieke muziek en beproefde balletsprongen mogen dan wel mooi zijn, ze zijn niet nodig, vindt Platel. Hij laat ons het mooie zien in bewegingen die wij raar vinden, ongecontroleerd, spastisch. De toevoeging “For Pina” kwam er in nagedachtenis van de Duitse danseres en choreografe Philippine (Pina) Bausch.

DINOSAURUSSEN

De voorstelling begint met de dansers die hun kleren uittrekken. Even is dat een beetje raar, maar snel zien wij waarom Platel deze keuze maakte. De lichamen van de dansers, de bewegingen die zij maken, moeten zo sober en puur mogelijk getoond worden. Kostuums zouden alleen maar afgeleid hebben.

Het begin van het stuk doet ons denken aan dinosaurussen in hun natuurlijke omgeving. Als schattige beestjes lopen de dansers wat rond op het podium, maken kennis door elkaar met handen en voeten te verkennen en betasten. Muziek is er niet, op de achtergrond spelen junglegeluiden. Een eerste versneld stukje dans begint, nog steeds zonder muziek. De be-

wegingen volgen elkaar op alsof je foto's doorspoelt van iemand die alle dieren tegelijk probeert uit te beelden. Wat wij als dinobewegingen interpreteerden, blijkt geïnspireerd door Platels vorige leven als orthopedagoog bij fysiek gehandicapte kinderen.

Alle dieren tegelijk proberen uitbeelden

HOPPEN

Een krachtige beat begint te spelen, en met twee microfoons zingen de dansers korte stukjes van populaire moderne liedjes. *They tried to make me go to rehab and that's the way aha aha I like it because all the single ladies* en ze doen zelfs een stukje Beyoncé dansen. Dat een dansvoorstelling echt grappig kon zijn, weten wij nu ook. En toen begon de Aziaat *Aïcha* van Cheb Khaled te playbacken. Zalig Cool.

Het stuk wordt weer rustiger, en op de achtergrond horen we het Ave Maria. De beestjes gaan op de grond liggen, al was het niet om te slapen. Liggend hoppen op een podium, ongehoord geniaal. Het einde van het stuk wordt door een bijna onherkenbare cover van *Nothing Compares To You* van Prince ingezet. De dansers kleden zich weer aan en verlaten het podium.

Onderzoek in Sociale Wetenschappen

Focus op het fundamentele

Vraagt u zich soms af waarom professoren spreken hebben en uw lievelingsdocent daarbuiten amper tijd voor u kan maken? We zijn toch de prioriteit van deze universiteit? Egoïstisch als we zijn, vergeten wij al eens dat professoren onderzoek moeten voeren. En veel. We steken ons licht eens op aan de faculteit Sociale Wetenschappen naar het wie, wat, waarom en hoe van sociaal onderzoek.

MICHAËL CLOOTS |

Een verduidelikend gesprek met vicedecaan professor Jan Van den Bulck leek ons op zijn plaats. Sociale Wetenschappen is namelijk een grote faculteit met acht brede en vertakte onderzoeksdomeinen. Deze brede waai van perspectieven op de realiteit is ongetwijfeld een goede zaak, maar zorgt wel voor moeilijkheden bij de vorming van een definitie van sociaal wetenschappelijk onderzoek.

“Zo'n definitie is zelfs onmogelijk,” zegt Van den Bulck. “De onderzoekers zijn eigenlijk heel vrij in het onderzoek dat ze willen voeren. Bij het aanwerven worden ze zorgvuldig

gescreend, maar daarna krijgen ze veel autonomie.”

FACEBOOK

We leerden ook dat professor spelen moeilijker is dan u soms aan de toog van uw fakbar verneemt. Een vriendelijk telefoontje naar Mark Waer bezorgt u geen vette onderzoeksbeurs op uw bankrekening. De professoren moeten namelijk zelf voldoende financiële steun bijeen zien te sprokkel. Er is wel overheidsgeld, en doctorandi kunnen een beurs krijgen bij het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek, maar de private sector is een belangrijke component bij de realisatie van een onderzoek. Zo gebeurt er veel onderzoek voor bedrijven maar ook, en vooral, beleidsonderzoek voor overheidsdepartementen.

De filosofie in België is dat je de meeste financiën moet verdienen. De toewijzing ervan is outputgericht. Ook bij longitudinaal onderzoek moet je bijvoorbeeld regelmatig tussentijdse rapporten en conclusies indienen.”

We zijn blij te horen dat we niet de enigen zijn die soms met tussentijdse evaluaties te maken krijgen. Maar is de afwe-

zigheid van longitudinale studies niet nefast voor de kwaliteit van het aan de faculteit gevoerde onderzoek? “Er zijn nog wel longitudinale studies,” countert Van den Bulck. “Professor Koen Matthijs heeft bijvoorbeeld al een heel lang en veelomvattend longitudinaal onderzoek lopen, waarvoor hij hard heeft moeten knokken. Maar longitudinale studies zijn zeldzaam. Veel mensen in de sociale wetenschappen doen veeleer kleinere studies, soms zelfs over uiteenlopende onderwerpen. Als je echter door de onderwerpen heen kijkt, dan zie je wel dat er doorgaans een fundamentele vraag achter zit die men op verschillende manieren probeert te beantwoorden.”

AIRMILES

En hoe zit het met de internationalisering? Een woord dat altijd en overal goed staat, maar is het dat ook? “De faculteit heeft ook niet echt een zicht op het onderzoek dat hier gebeurt, gezien het grote aantal zelfstandige onderzoekers en mobiele proffen. Er is veel samenwerking, ook met doctorandi bijvoorbeeld. Maar wat internationaal onderzoek betreft, is er nog altijd wel

een taalbarrière,” volgens Van den Bulck.

“De universiteit is en blijft prioritair gericht op de Vlaamse student. Internationalisering heeft sowieso meer met attitude te maken dan met meetbare zaken. Het intellectuele gewicht en de output van een bepaald onderzoeker moet belangrijker blijven dan zijn *airmiles*. Je kan bijvoorbeeld zeer internationaal zijn, zonder ooit van je bureau te komen.”

Het blijkt dat in de Sociale Wetenschappen er nog steeds een focus is op het fundamentele. Je hoort wel eens zeggen dat het onderzoek aan de faculteit Sociale Wetenschappen soms veredelde cafépraat is. “Maar dat lijkt alleen maar zo,” vertelt Van den Bulck. Academisch onderzoek over Facebook of over het verband tussen games en geweld, wordt soms kritisch onthaald. Maar aan de basis ligt altijd een fundamentele sociaal wetenschappelijke vraag, zij het met een moderne toepassing.”

“Ons onderzoek is echt niet zo vatbaar voor hypes, want er is hier zoveel diversiteit. Al die verschillende invalshoeken van verschillende domeinen vormen samen een eclectisch en academisch totaalbeeld van een sociaal fenomeen.”

Splinter

Nous avons peur

Groot-Brittannië wordt geplaagd door studentenprotesten. De studenten protesteren tegen de dreigende verhoging van het inschrijvingsgeld. In Nederland werd in het regeerakkoord van het kabinet-Rutte-Verhagen afgesproken dat studenten die meer dan één jaar studievertraging oplopen opeens 3.000 euro meer collegegeld zullen moeten betalen en hun openbaar vervoerkaart kwijtraken. Ook krijgt de hogeschool of universiteit daarbovenop een boete van 3.000 euro per student die een jaar verliest.

Nederland en Groot-Brittannië worstelen met hetzelfde spook. De economische crisis toont aan dat het kunstmatig laag houden van studiegelden geen verworven recht is van de studenten. Het is echter niet alleen de crisis, het hoger onderwijs begint stilaan te lijken op een eilandje waar steeds meer mensen gedropt worden. De democratisering van het onderwijs heeft voor een explosie van aspirant-gediplomeerden gezorgd. Er zijn veel gegadigden en er zijn maar zoveel plaatsen en voorzieningen.

Wat zullen we doen als we niet meer kunnen improviseren? Hoever kunnen we de draagkracht van ons hoger onderwijs rekken zonder kosten af te wentelen op de afnemers van dat onderwijs: de studenten?

CHOLERA

In Vlaanderen wordt minder bespaard op onderwijs dan op andere posten. Ons inschrijvingsgeld is indrukwekkend laag vergeleken met veel andere landen. Maar de evoluties in Europa doen vermoeden dat die geprivilegieerde toestand wel eens op de helling zou kunnen staan.

Er zijn twee opties. Ofwel bezuinigt de staat verder op het hoger onderwijs. Harde of zachte besparingen: de kwaliteit zal afnemen. Of de universiteiten moeten meer marktgericht denken. Dan zullen studentenaantallen afnemen door torenhoog inschrijvingsgeld. Een ouderwetse keuze tussen de pest en de cholera dus.

Een middenweg tussen die twee opties garandeert geen positief resultaat. De grote massa studeert dan af aan de “minderwaardige” universiteiten, terwijl de intellectuele en financiële elite een diploma zoekt aan de topuniversiteiten van het land. Noem het gerust een Amerikaans scenario.

Dat is niet wenselijk, want zo wordt opnieuw een gapende kloof geslagen tussen de meerderheid en de *happy few*. De pieken zullen misschien hoger reiken dan nu, maar het algemeen niveau zal lager zijn. Een overheidsfinanciering gebaseerd op de prestaties van onderwijsinstellingen en studenten zoals wordt voorgesteld in Nederland, is leuk in theorie. In werkelijkheid zal ook dat plan leiden tot een meer select publiek in de aula's én een moordende concurrentie tussen de instellingen.

Concurrentie is nodig, maar ze moet rendabel blijven. In de ratrace van het hoger onderwijs moeten alle studenten met gelijke kansen aan de meet kunnen verschijnen. Elke keuze voor besparing of status quo is een stap achteruit. De vraag is vooral: hoe hoopvol is de Vlaamse Regering, hoe erg vertrouwt ze op betere tijden. Want met een torenhoge schuldenberg op de schouders, staat besparen nader dan investeren.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

Opgetekend

CulKal

DINSDAG 30/11

The John Spencer Blues Explosion
muziek — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Aan Chesil Beach van De Theaterfactorij

locatietheater — om 20u00 in de Romaanse Poort (www.30cc.be)

For Edward Krasinski van Marc Vanrunxt & Champ d'Action

dans — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

Kyte + I Got You On Tape

muziek — om 20u30 in STUK Labozaal (www.stuk.be)

WOENSDAG 1/12

Open Mic

open podium & muziek — om 20u00 gratis in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Aan Chesil Beach van De Theaterfactorij

locatietheater — om 20u00 in de Romaanse Poort (www.30cc.be)

Schöne Blumen van Arne Sierens, Compagnie Cecilia & HETPALEIS

theater — om 20u00 in de Minnepoort (www.30cc.be)

De Kafka's van Theater Antigone

theater — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

DONDERDAG 2/12

Robert Francis + Tommigon

muziek — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Schöne Blumen van Arne Sierens, Compagnie Cecilia & HETPALEIS

theater — om 20u00 in de Minnepoort (www.30cc.be)

Pitsers van FABULEUS

theater & dans — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Driedubbel van Joke Van Leeuwen presenteert...

literatuur — om 20u00 in 't Wagehuys (www.30cc.be)

De Kafka's van Theater Antigone

theater — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

Architecture As Translation van c + s associati

lezing & architectuur — om 20u00 in STUK auditorium 10/11
(www.stuk.be)

Wachten op Godot van De Reynaertghesellen

theater — om 20u00 in Reynaerttheater Malpertuus
(www.reynaertghesellen.be)

Preparee meets BV van studenten-improteam Preparee

comedy & improvisatietheater — om 20u00 in aula Pieter De Somer
(www.preparee.be)

(www.preparee.be)

VRIJDAG 3/12

Wachten op Godot van De Reynaertghesellen

theater — om 20u00 in Reynaerttheater Malpertuus
(www.reynaertghesellen.be)

ZATERDAG 4/12

Openingsavond Internationaal Kortfilmfestival Leuven

kortfilmfestival — doorlopend in Cinema ZED (www.kortfilmfestival.be)

Wachten op Godot van De Reynaertghesellen

theater — om 20u00 in Reynaerttheater Malpertuus
(www.reynaertghesellen.be)

clubSTUK

muziek — om 23u00 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)

Maarten Decombel Trio

theater — om 20u30 in het Oratoriënhoof

(www.folkleuven.be)

(www.folkleuven.be)

Peter Moerenhout & Seb C

Parkinson & Alzheimer

ZONDAG 5/12

Het Eiland Lucretia van Het Banket

theater — om 15u00 in de Minnepoort (www.30cc.be)

Jazz op zondag

muziek — om 21u00 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)

Wachten op Godot van De Reynaertghesellen

theater — om 15u00 in Reynaerttheater Malpertuus
(www.reynaertghesellen.be)

(www.reynaertghesellen.be)

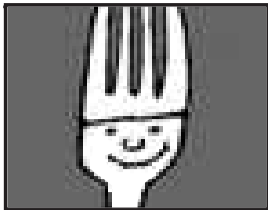
VETO TRAKTEERT U

Muziek was onze eerste liefde en het zal onze laatste zijn. Op ons sterfbed willen wij geen huilende wijven horen maar een schoon plaat van **Chet Baker**. De nachtegaal met de doodswens zal adequaat vertolken hoe wij ontslapen in de Heer. Onze opstijgende ziel zal zweven op 's mans uithalen.

Tot het zo ver is, moeten wij zelf moeite doen om schone muziek te horen. Nog een chance dat Babylon, de kring van de studenten Taal- en Letterkunde, ons tegemoet komt. Woensdag organiseren zij onder de vlag **FFWD Live** een avondje propvol lokale talenten in de Praatkamer van Fakbar Letteren.

U kan er in onze naam aanwezig zijn *voor de voor niet*. Hoe? Simpel: leg in vijf regels uit waarom de tweejarige master er al dan niet moet komen bij Letteren. Mail uw antwoord naar traktatie@veto.be. Als u *chance* heeft, doen we er nog een paar *drankbonnetjes* bovenop.

(GJ)

Menu van de week

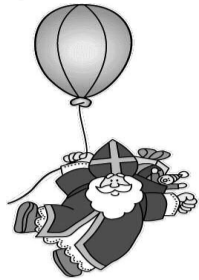
in Alma 1-2-3

29 Nov- 3 Dec 2010

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Blinde vink met groentenbouquetiere	4.60
I Casarecci A3	4.10
Kippenlapje met groenten en saus A1 + A3	4.10
Koninginnenhapje	3.50
Macaroni met ham en kaas	2.60
Penne met keuze uit 3 sauzen A2 + A3	4.10
Quornburger met carbonasaus en groentjes	3.50
Ribbetjes met kruidenboter en rauwkost	5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	4.60
Tortellini met ham A1 + A3	3.50

woensdag

1/2 kip met saus en garnituur A3	5.00
4-kazentortellini met spinazie, tomaat en maïs	4.10
Hongaarse goulash met gebakken aardappelen	5.00
I Casarecci	4.10
Koninginnenhapje A2 + A3	3.50
Penne met keuze uit 3 sauzen A2+A3	4.10
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	4.60
Swissburger met worteltjes	2.60
Tortellini met ham A3	3.50
Verse visfilet met hollandse saus en broccoli	4.60

donderdag

Aardappelquiche (Veggie 2 in Alma 2)	5.00
Boerenworst met schorseneren in room	2.60
Cannelloni	4.60
I Casarecci A1+ A3	4.10
Koninginnenhapje A3	3.50
Penne met keuze uit 3 sauzen	4.10
Preitaart met slaatje	5.00
Spaghetti bolognese A2	2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus	5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	4.60
Tirolerschnitzel met tijmsaus en erwtes A2+A3	4.60
Tortellini met ham A3	3.50

vrijdag

Ardeens gebrad met provencaalse saus en witloof	4.60
Beenham met bloemkool en bonne-femmesaus	3.50
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2	4.60
Koninginnenhapje A2+A3	3.50
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	4.60
Vegetarische spaghetti	2.60 - 3.10

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

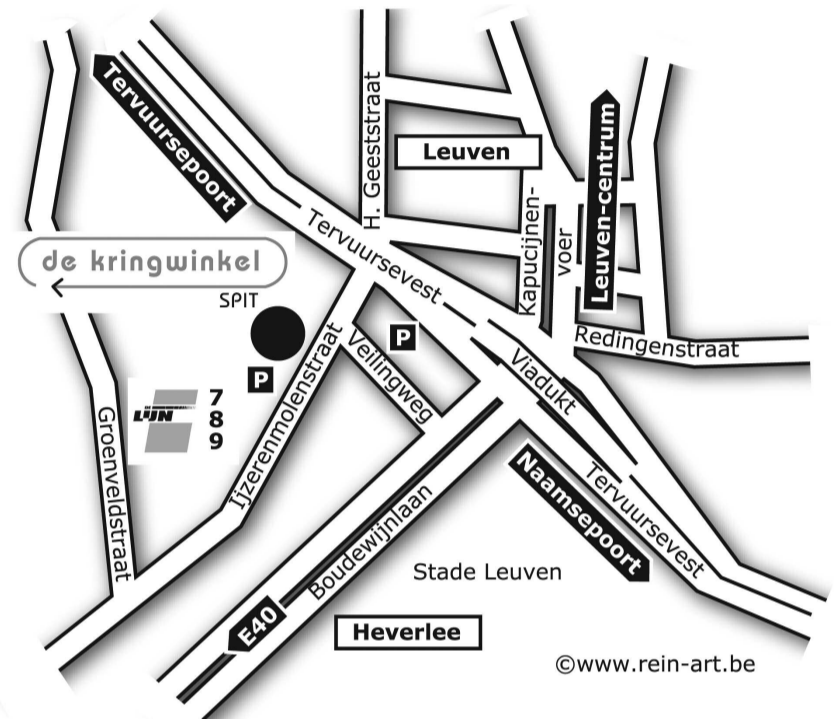
Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

Alfred Sudoku Kwak

Wij zijn Sinterklaas niet maar dat hadt ge waarschijnlijk al in de mot. De bebaarde viezerik beloont u als gij braaft zijt geweest. Wij belonen u als ge stout zijt geweest. Wij weten gelukkig al dat gij niet deugt. Daarom krijgt gij deze week twee sudoku's. Fok ja!

EEN MOEILIJKE!

5			4				1	9
	9						7	
					3		6	8
		8	1					3
	6	3						4
		7	5				9	6
				1	6			3
		4			2			
1	9							

	1			4				
	6			5		3		
						9		
		3		8				
7							4	
2								1
				7				
3				9		8		
	4							

EEN HELE MOEILIJKE!

KULEUGEN

ENKEL DE OPMERKELIJKSTE UITSPRAKEN UIT HET
RECENTE VERLEDEN!!!!

- "We verspillen veel bij LOKO maar geen drank."

*Een voorzitter van LOKO
kent zijn prioriteiten.*

- "Vorig jaar waren er vijfendertig inschrijvingen voor de Erasmuscup. Dit jaar tweehonderd. Dat is een vertienvoudiging."

*Een stafmedewerker Sport van LOKO
kent zijn wiskunde.*

- "Is it true that black people have to gain less points than normal people?"

*Een eindredacteur van Veto
kent zijn etiquette en belt
al eens graag naar Zuid-Afrika.*

Een haiku
Van Els Dehaen
voor u

"Op de redactie
wordt nooit een veto gesteld
iedereen welkom"

"Ach," dacht Evarist, het is geen ramp als ik er voor één keer ongeschoren bijloop."

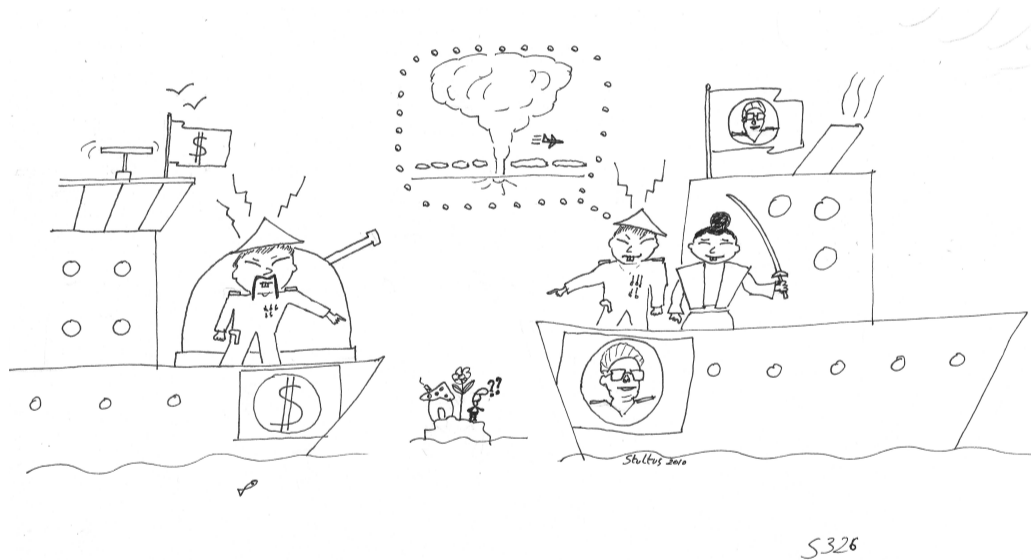

Vertalen voor vegetariërs:

Wat een Almamedewerker zegt:
"Onze keuken zal op donderdag iets meer ambachtelijk te werk gaan om zo een volwaardig vleesvervangend gerecht te kunnen aanbieden."

Wat wij horen:
"De vier andere dagen biedt Alma geen volwaardig vleesvervangend gerecht aan."

Koreaoorlog: Ronde twee?

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 09
Maandag 28 november 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ruben "Batman & Robin" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Asterix & Obelix" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Eline "Suske & Wiske" Van Eldere, Jelle "Eminem & Kim" Dehaen, Jens "Polspoel &

Desmet" Cardinaels, Linde "Charles & Diana" Smeets, Pieter "Bassie & Adriaan" Haeck, Sophie "Feyten & Fillet" Verreyken & Laurens "Nelson & Winnie Mandela" Cerulus

Medewerkers:

Alexander "Laurel & Hardy" Cornet, Aleydis "Jean-Paul Sartre & Simone De Beauvoir" Nissen, Bas "Pamela Anderson & Tommy Lee" Van den Bogaert, Cedric "Pamela Anderson & Kid Rock" Hauben, Daan "Snoop Doggy Dog & Dr Dre" Wauters, Elisabeth "Pancho & Lefty" De Schutter, Els "Adam & Eva" Dehaen, Frank "Waldorf & Statler" Pietermaat, Frederik "Zeus & Hera" Herregods, Jochem "Mary & Jane" Thyssen, Joris "Amos & Andy" Himpens, Lize "Martin & Lewis" Vanderstee-geen, Lucas "Lennon & McCartney" De Jong, Margot "Gringo & Ciska" Hollevoet, Marijke "Samson & Gert" Van Geel, Michaël "Axel

Rose & Slash" Cloots, Michiel "Abott & Costello" Feys, Xavier "Dutroux & Nihoul" Vankeirsbulck, Charlotte "Trotsky & Kahlo" De Koninck, Vincent "Pat & Patachon" & Joachim "Regi & Linda" Beckers

Cartoons:

Peter "Sonny & Cher" Moerenhout, Seb "Ronald & Nancy" C, Wim "Bert & Ernie" Scharpé, Jan "Cheech & Chong" Gebruer & Laurens Cerulus

DTP:

Jens Cardinaels, Geert Janssen, Laurens Cerulus & Ruben Bruynooghe

Eindredactie:

Jens Cardinaels, Geert Janssen, Linde Smeets & Sarah "Phumazz & Yezerskiy" Van Pee

Internet:

www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Dennis & Thijs" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekening-nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, duo's ...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Wilt gij ook een stuk van de taart?

Kom eens langs op een redactievergadering!

Elke vrijdag om 16u00 op 's-Meiersstraat 5.

Reserveer nu uw stoel via veto@veto.be.

We zoeken schrijvers, fotografen & smulpapen.

**De goedkoopste
fuifzaal van Leuven!**

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

“WE SPELEN BETER IN HET DIALECT”

Zoals Julius Caesar Gallië bezette, zo veroverden Stany Crets en Peter Van Den Begin alle Vlaamse theaters in één oogopslag. In het Leuvense Rijk hebben ze zaterdagavond hun kampplaats opgezet om hun nieuwe theatervoorstelling “True West” voor te stellen.

JORIS HIMPENS & MARIJKE VAN GEEL |

Het stuk is gebaseerd op een tragikomedie van Pulitzerprijs winnaar Sam Shepard en gaat over een verscheurde familieband tussen twee broers. Het is duidelijk dat de gebroers Crets en Van Den Begin veel te lang opgesloten hebben gezeten in de tv-studio's. Op de Bühne vliegen de stukken er dan ook af en dat mag ook letterlijk geïnterpreteerd worden.

Veto: *In de voorstelling “True West” hebben de twee hoofdpersonages elkaar heel hard nodig en willen ze zelfs elkaars leven overnemen. Jullie zijn voor veel mensen zelf ook een vast duo geworden. Hoe voelen jullie dit zelf aan?*

Stany Crets: «Het verschil is natuurlijk dat de personages hun werelden wel heel erg uiteenlopend zijn. Terwijl de wereld waarin wij ons begeven tamelijk gelijklopend is. Dus in die zin kunnen we niet zonder elkaar, maar we willen elkaar niet per se zijn. Maar in een ander leven zou ik er niets mee inzitten Peter te zijn.»

Peter Van Den Begin: «Ook buiten het acteerwerk hebben we een nauwe band. We zien elkaar niet alleen op scène maar ook heel veel naast de scène.»

Veto: *Jullie hebben al veel verschillende dingen gedaan, zowel voor televisie als voor theater. Waar zijn jullie het meest trots op?*

Crets: «Oud België zeker, misschien omdat dat nog het meest vers in het geheugen ligt. Maar zelfs dan nog is het de reeks waar we het meest, het langst, het hardst aan gewerkt hebben. Het ligt het nauwst aan ons hart, denk ik.»

Veto: *In die serie hebben jullie veel zelf gedaan. Dat was ook zo voor deze voorstelling. Hoe gaat dat dan in zijn werk?*

Van Den Begin: «We kennen elkaar al heel lang. Het is een tamelijk logisch gegeven dat we dit wilden doen. Op een bepaald moment hadden we echt zin om terug theater te spelen, omdat we toch lang met film en televisie zijn bezig geweest. Het is nooit ons idee geweest om daar iemand extra bij te halen omdat we vonden dat we dat zelf konden.»

Crets: «Ook omdat we in het verleden niet echt helemaal tevreden waren in zogenaamd regisseurtheater. Daar zijn zo wel eens wrijvingen geweest. Het is nu natuurlijk ook geen stuk waar je een ongelofelijk concept voor moet gaan verzinnen. We hebben die tekst geleerd, we zijn op scène gegaan en we hebben hem uiteindelijk gespeeld.»

SLIMSTE MENS

Veto: *Is er al reactie gekomen van het publiek dat jullie alleen kent van jullie televisiewerk? Hebben jullie mensen naar het theater kunnen lokken die er anders niet zouden komen?*

Crets: «Je merkt dat natuurlijk wel aan de opkomst. We spelen de hele tijd voor quasi-uitverkochte zalen en dat komt natuurlijk ook door onze naam. Het is niet evident dat theatervoorstellingen de hele tour lang uitverkoopen. Dus dat hebben we wel te danken aan een soort van televisiebekendheid. Maar op zich is dat natuurlijk fijn. Elke reden is goed om de mensen naar theater te krijgen, of dat nu onze naam is of welke reputatie dan ook. Dus in die zin heb je de mensen dan wel over de streep getrokken, want ze zijn er. Zo zien mensen ook dat theater niet altijd zo hoogdrempelig hoeft te zijn.»

Veto: *Stany, u bent ook coach van FC Bergman, een jong theatercollectief. Is dat iets wat u meer zou willen doen?*

Crets: «Ze hebben mij dat gewoon gevraagd of ik dat wilde doen en ik vond het wel geestig om

me daar mee bezig te houden. Als er tijd voor is en het zijn sympathieke mensen die het vragen, dan wil ik dat absoluut wel doen. Als er geen tijd is en het zijn onsympathieke mensen, dan uiteraard niet.»

Veto: *Over jullie televisiewerk dan. Welke type-*

Veto: *Stany doet mee aan “De Allerslimste Mens Ter Wereld”. Bent u van plan om terug te winnen?*

Crets: «Van plan? Zoiets kan je moeilijk van plan zijn. Ik heb geen speciale voorbereidingen gedaan. Het is daarom dat ik ook niet denk dat

zelfs nog niet gezien. De hype leefde ook nog niet zo, de druk was op niemand nog niet zo groot. Toen was ik ook nog heel erg zelfzeker over mijn deelname.»

Veto: *Wilt u iemand specifiek innemen?*

Crets: «Zonder namen te noemen zijn er toch wel een paar van die pitbullstrebertjes. Dan denk ik van “als we die er uit krijgen, dan...”»

Veto: *Zijn er zo acteurs naar wie jullie opkijken? Stany, u heeft ooit Woody Harrelson geïnterviewd voor “De laatste show”.*

Crets: (lacht) «Woody Harrelson in een lul. Het is nu al twee of drie jaar geleden, op het filmfestival van Gent, dat ik hem ging interviewen. Dat is een beetje misgelopen. Die mens was eigenlijk niet geïnformeerd over het soort interview dat het ging worden. De interviewstijl was een beetje geïjkt op de interviews van Erik Van Looy die zo wat fratsen uithaalt. Het ging zelfs zo ver niet, er waren juist een paar ludieke vragen die ik moest stellen. Maar hij kon er absoluut niet mee lachen en ik kreeg daar op een gegeven moment een beetje schrik van. Als je *Natural Born Killers* hebt gezien, weet je dat je van hem schrik kunt krijgen. Hij heeft ook een bepaalde reputatie van wel eens mensen te slaan. Hij was echt kwaad op één of andere manier. Maar ik was ook kwaad op hem hoor, dat kwam van twee kanten.»

Veto: *Hebt u sindsdien nog interviews gedaan?*

Crets: «Nee, ik doe dat niet meer, zo'n fratsen. Nee, als mensen lollig willen doen met Hollywoodsterren, dat ze dat dan zelf maar doen.»

ANTWOARPS

Veto: *Over fratsen gesproken, wat zijn jullie verwachtingen van de nieuwe film “Frits en Freddy”*

Van Den Begin: «Ik heb hem nog niet gezien. Ik hoop een goede en geestige film te zien. Het is een beetje een rauwere komedie dan we gewoon zijn, maar we zijn er wel echt vol voor gegaan.»

Veto: *Kan het een blockbuster worden?*

Van Den Begin: «Ik hoop het. Het zal wel moeten, want anders zal er toch wel iemand verlies hebben. Het is gemaakt zonder subsidies dus wat dat betreft moeten we wel een bepaald aantal kijkers halen. Dat is wel redelijk veel.»

Veto: *Krijgt u daar stress van?*

Van Den Begin: «Ik persoonlijk niet, want ik heb er zelf niet in geïnvesteerd. Ik zou het alleen fijn vinden mocht er veel volk naar komen kijken. Ik denk dat alle ingrediënten wel aanwezig zijn om er een brede publieksfilm van te maken. Maar dat zal blijken. Ik ben heel benieuwd om hem te zien.»

Veto: *Stany, zijn er nog films die we kunnen verwachten?*

Crets: «Ik ben nu aan het filmen voor *Groeten uit Balen*, een klassiek toneelstuk van Walter van den Broeck. Het gaat over de stakingen in de jaren '70 in de zinkfabriek van Balen-Wezel. Die staking wordt niet toegestaan en er breken spontane stakingen uit. Die staking wordt geschetst aan de hand van het arbeidersgezin De Bruycker, die ook in de privésfeer nogal een sociaal drama meemaken.»

Veto: *Wat ook opvalt, jullie praten heel vaak “Antwoarps” in jullie toneelstukken en televisieacts. Is dit iets wat er moet inzitten voor jullie?*

Crets: «In dit geval gaat het niet anders. Je kan *True West* moeilijk spelen in het algemeen Nederlands.»

Van Den Begin: «Ik heb het stuk ooit gezien in New York met Philip Seymour Hoffman en John C. Reilly en ze spreken ook hun dialect.»

Crets: «Het is wat de rol vraagt natuurlijk. Oud België was typisch Antwerps, *Groeten uit Balen* is Kempisch. We spelen gewoon beter in het dialect.»

“We willen elkaar niet per se zijn”

“Woody Harrelson is een lul”

tjes kunnen we nog verwachten? Debby en Nancy?

Van Den Begin: «Voorlopig zijn er geen nieuwe typetjes op komst. De kans is altijd wel aanwezig dat Debby en Nancy nog op één of andere manier of moment terug opduiken. Maar echt concrete plannen zijn er niet.»

ik ga winnen. Ik hoor ook dat er al heel veel gestudeerd wordt in quizclubjes enzo.»

Veto: *Maar dat had u ook niet gedaan bij uw eerste deelname.*

Crets: «Nee, maar toen was het nog een ander spelletje. Het tweede seizoen was helemaal nog niet zo fanatiek. Ik had het eerste seizoen